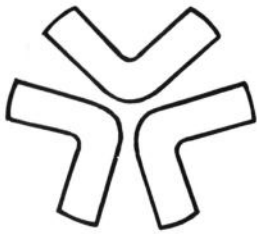

	France	Europe	Monde
1 numéro	3 FF	5 FF	6,50 FF
11 numéros	40 FF	50 FF	65 FF

NHÂN BẢN

NGUYỆT SAN - NĂM THỨ NHÌ - NGÀY 1-6-1978 - SỐ 15

LÀM SAO NHÂN BẢN

KIỆN TRÌ

Nhìn hiền trang của mỗi trường Việt Kiều chúng ta tại hải ngoại, hẳn không ít người trong chúng ta cảm thấy vô cùng nóng lòng muốn làm ngay một cái gì.

Làm sao không nóng lòng cho được khi mỗi giờ mỗi phút trôi qua là giờ ấy phút ấy đồng bào chúng ta tại quê nhà phải cam chịu hàng ngàn khổ đau tủi nhục? Không nóng lòng sao được khi nghĩ lại, chột thấy rằng, thấm thoắt đã 3 năm mà sức mạnh tiềm tàng kinh khủng của khối Việt Kiều hải ngoại vẫn chưa tìm được cơ hội để vươn vai? Nhìn chung quanh chúng ta, rõ ràng là sự háng say đã có, lòng hy sinh đã sẵn sàng, vậy mà tại sao chưa 1 cơ cấu vững bền nào được dựng lên?

Càng nghĩ, chúng ta lại càng thêm nóng lòng.

Trong 3 năm vừa qua, người Việt tại hải ngoại đã đạt được nhiều thành công tốt đẹp, đôi khi lầy lẫm, nhưng khi nhìn kỹ, mới thành công là mỗi điểm son loe loe, mong manh, như đứng chờ với giữa trời và đất. Trước đó, chúng ta không hiểu mình mong gì để nảy sinh ra nó; và sau đó, chúng ta không biết hơn thêm hướng đi của chúng ta.

Chúng quy, căn bệnh của chúng ta là chỉ có mục tiêu qua ngảnh hạn trong khi cuộc tranh đấu này là cuộc tranh đấu trường kỳ như tất cả các cuộc tranh đấu muốn thay đổi xã-hội và cách-mạng tâm trí loài người. Và tại sao chúng ta chỉ nhìn được ngảnh hạn? Đó là vì chúng ta quá nóng lòng.

Nóng lòng nên mỗi hấp tấp, hoạt động không đâu không được. Quá nóng lòng nên mỗi đề nghị sinh ra những tờ báo thời phong tục đến thất thất, hầu thua mất sự chờ mong của chúng ta. Quá nóng lòng nên mỗi có một số phong trào hữu danh vô thực là thành quả duy nhất chỉ là ve vãn lòng từ ái của chúng ta. Hầy đừng kết án những tờ báo ấy, những phong trào ấy đã lợi dụng chúng ta, phải từ kết án chúng ta chưa đi kiến trì để chấp nhận con đường tranh đấu lâu dài, chưa đi con đường để dứt bỏ với những ma túy của tâm hồn.

Vậy chúng ta phải làm gì? Trong tình trạng hiện tại, một hành động cụ thể sẽ hữu hiệu gặp trăm lần một lời nói, cho dù hay ho đến mấy. Kết nạp được một đồng chí (Xem Tiếp tr.2)

HOA VIỆT CĂNG THẲNG

CHỢ LỚN BIỂU TÌNH ĐẤM MÁU HOA KIỀU KÉO NHAU TRỞ VỀ NƯỚC

Tiếp theo sau tin cuộc hành quân bỏ rập Chợ Lớn ở công an Hà Nội tổ chức vào ngày 24-3-78 (xem Nhân Bản số 14), nhiều nguồn tin khác đã cho biết thêm nhiều chi tiết mới về biến cố này và về những biến cố đã xảy ra trong những ngày kể tiếp theo.

GIẶC CỜ ĐỎ

Trong số báo trước, dựa theo tin của ký giả Nayan Chanda, NB có đăng hàng ngàn thanh thiếu niên đã được điều động để tham gia vào cuộc hành quân quy mô này. Theo lời tường thuật của đồng bào tự nạn VN tại Thái Lan cho biết, những thanh thiếu niên này không ai khác hơn là những cán bộ thuộc lực lượng Cờ Đỏ. Cờ Đỏ được tuyển chọn trong các giới con em cán bộ, sinh viên học sinh, có trình độ học tập chính trị cao, độ hay đã có thành tích hoạt động cách mạng xuất sắc. Những thanh thiếu niên này được huấn luyện để trở thành những cán bộ cực đoạn và mù quáng với nhiệm vụ chính là an ninh (tức nhiệm vụ công an) và tuyên truyền.

Chính lực lượng Cờ Đỏ này đã hoàn thành công tác chỉ điểm và dẫn dắt bộ đội trg cộng việc bỏ rập Chợ Lớn, xâm nhập các thường nghiệp tư nhân vào ngày 24-3 và rồi.

Vấn theo lời tường thuật của người tự nạn, biến cố ở ngày 24-3 đã xảy ra như sau: khoảng 6 giờ sáng, tất cả các chủ tiệm buôn, chủ xí nghiệp đều bị cưỡng ép tập trung lại tại những trường học, những công sở trong vùng của mình, nơi đó họ được học tập về chính sách "chuyển từ sản thường nghiệp thành sản xuất". Sau đó, dưới sự kiểm soát và dẫn đường của Cờ Đỏ cùng công an nhà nước, họ được chia thành từng nhóm để đi kiểm kê tài sản của lẫn nhau. Mục đích của công tác này là dùng giới chủ nhân tư nhân phải kiểm kê tài sản của một đồng nghiệp, hầu che mắt dư luận về sự chủ mưu của nhà cầm quyền.

Những hàng hóa tài sản, sau khi được kiểm kê, đã bị niêm phong và ghi vào biên bản. Các hàng hóa này sẽ được nhà nước mua lại với giá tương ứng. Sở tiền mặt các tiểu chủ nhân đầu được không những đã quá ít ỏi, sẽ còn lại bị ký thác vào ngân hàng nên không thể lãnh ra

ngay và cùng một lúc được. Kết quả là họ chỉ còn cầm trong tay một tấm ngân phiếu, tức là họ không còn cầm gì cả khi người ta biết giá trị một tấm ngân phiếu của nhà nước CS là bao nhiêu.

HÀNG TRĂM NGƯỜI BỎ MANG

Theo lời kể lại của một số người Việt gốc Hoa trốn qua Hồng Kông, vụ hành quân Chợ Lớn đã gây bất mãn lan rộng trong tất cả các giới. Trong những ngày kể tiếp, người ta ghi nhận hàng loạt cuộc tự tử tập thể của những gia đình gốc Hoa hoàn toàn phá sản. Một số gia đình khác đã đổ ra đường biểu tình, tay cầm hình Mao Trạch Đông, phản đối các vụ tịch thu tài sản, các vụ cưỡng ép đi vùng kinh tế mới và đòi hỏi được hồi hương tại Trung Cộng.

Nhiều vụ xô xát đã xảy ra trong các cuộc bạo động này và một nguồn tin chưa được kiểm chứng cho biết đã có nhiều cuộc nổ súng. Một số thường dân đã bỏ mạng song với một vài cán bộ cảnh sát của nhà cầm quyền bị đánh chết. Người ta ước lượng số người thiệt mạng trong các biến cố này lên đến hàng trăm người và có thể vượt con số ngàn người. Theo tin của Việt Báo, trích dẫn từ báo Nhật Bản Sankei Shimbun, thì các thường gia ngoại quốc vừa rời khỏi VN

cho biết "các con đường dẫn vào Chợ Lớn ngập đầy xác chết".

NGƯỜI VIỆT GỐC HOA ỦN ỦN ĐÓI VỀ TRUNG HOA

Song song với những vụ đàn áp trong Nam, người Việt gốc Hoa tại miền Bắc cũng đang bị Hà Nội đe dọa. Người ta được biết công an và cán bộ thuê về trong những ngày vừa rồi đã tăng gia kiểm soát các tiểu thương vụ của họ, cũng như đột nhập nhà riêng của họ để dò xét.

Những biện pháp này đã khiến cho Hoa Kiều tại Hà Nội vô cùng lo sợ, họ đã ứn ứn về tới Toà Đại sứ Trung Cộng để xin thông hành trở về nước. Một số khác đã đem cả gia đình trốn về phía Bắc, vượt biên giới và hiện đang tạm trú tại các tỉnh Vân Nam, Quảng Đông, Quảng Tây. Báo chí Tây Phương ước lượng số người Hoa Kiều đã trở về Trung Hoa lên đến khoảng 50 ngàn người hoặc hơn nữa. Những người này phần lớn là Hoa Kiều đang sinh sống tại miền Bắc VN, vì những người miền Nam không thể nào đi thị trường và phương tiện để phản ứng mau lẹ như vậy được. Số với con số 300.000 Hoa Kiều đang sinh sống trên cả miền Bắc thì con số 50.000 này vô cùng quan trọng.

Trong buổi phát thanh ngày (Xem tiếp Tr.3)

Tàu Việt tố cáo nhau nói dối

"Trung Hoa rất quan tâm đến những biến cố đang xảy ra cho Hoa Kiều tại ngoại quốc và sẽ theo dõi tình hình thật sát". Lời tuyên bố thản trong và đầy ẩn ý trên của Phó Chủ tịch Quốc Hội Trung Cộng vào ngày 1-5 vừa rồi, đã nhường chỗ trg những ngày vừa qua cho nghị luận buộc tội nghiêm trong hơn nhiều, đôi khi đùng về hẳn học. Thật sự, giai đoạn giấu giếm hồ chi rõ ràng trong đảng sau những lời tuyên bố xã giao đã qua. Cả 2 bên bấy giờ đã để bộc lộ rõ tất cả những hân thù và bức bối của mình đối với kẻ địch - bây giờ đã trở thành kẻ thù - và cuộc đấu lý đã trở thành một cuộc chém lộn không hơn không kém.

Trong một cuộc phỏng vấn dành cho đài Hà Nội, mà báo chí Hồng Kông có đăng lại, Xuân Thủy, Bí thư Đảng Cộng sản Việt Nam, đã tuyên bố ngày 4-5-78 như sau: "Tôi có biết một số thường nghiệp, thường học Việt Nam do người Trung Hoa quản lý đang sinh sống bình thường, bất thành lệnh báo nhau hết tài sản rồi xô nhau vứt biên giới về Trung Hoa mà không cần xin phép chính quyền địa phương. Hành động của họ đi ngược lại luật pháp Việt Nam và thỏa ước giữa Việt Nam và Trung Hoa về giao thông, bắt buộc phải qua các trạm (Xem tiếp Tr. 3)

Bình luận V.N.: một Cuba thứ hai?

Trong khoảng thời gian gần đây xích mích Việt-Hoa lại được một số dịp để phơi bày một thật. Trước hết, cuộc chiến Miên-Việt, hiện nhiên không phải là một vấn đề thuần túy phạm chia ranh giới. Bàn tay của Trung Cộng sau lưng phe Cao Miên khiến cho Công san Việt Nam bối rối, chịu đựng và để rơi rớt một cái ung nhọt bên hông. Tuy thừa số đối với Cao Miên để áp dụng một giải pháp quân sự, nhà cầm quyền Hà Nội vẫn phải e dè lo sợ trước đe dọa can thiệp trực tiếp của Trung Cộng. Con một giải pháp chính trị thì cần đến thỏa thuận của hai bên và trong lòng này Trung Cộng chứa có lợi lộc gì để khuyến khích dân em Cao Miên có thái độ hoà hoãn hơn, khi tình hình chung của vùng Đông Nam Á chưa tiến đến một thể

quân bình mà Trung Cộng mong muốn.

Sau đến những xô xát nhỏ nhỏ và gần như thường xuyên ở vùng biên giới Hoa-Việt. Nhe thì là các vụ xô xích trạm biên, ẩu đá tay chân hay trao đổi luân điệu, tuyên truyền qua máy phóng thanh. Năng thì như ở Đông Văn và Móng Cái hồi tháng 2 đã làm thiệt mạng khoảng 30 bộ đội của Hà Nội. Và tuy những tập do dài phát thanh Tuy Điển loan báo hồi cuối tháng 4 về giao tranh quân sự giữa đôi bên với chiến xa yểm trợ đã được định chính, tình hình ở biên giới vẫn căng thẳng. Các quan sát viên đều ghi nhận việc đôi bên tăng cường lực lượng quân sự.

Đồng thời vai thay đổi trong hàng ngũ lãnh đạo quan đội của Hà Nội cho thấy sự nghiêm trọng của vấn đề.

Cuối cùng, nhập vụ bãi bỏ thường nghiệp của tư nhân, nhà cầm quyền Công San đã a tung ra một cuộc hành quân rông lớn tại Chợ Lớn với mục đích kiểm soát và tiêu diệt sinh hoạt của các thường gia Huế Kiều và gốc Hoa. Những tin nhân được tại Nhật Bản cho biết thêm có biểu tình lộh của giới Huế Kiều để phản đối và đòi hỏi quyền trở về Trung Cộng. Các lực lượng quân đội và cảnh sát của nhà cầm quyền Công San lúc đẹp biểu tình đã khiến hàng trăm người thiệt mạng và bị thương.

Đồng thời với chiến dịch đòi tiến trên toàn lãnh thổ nhà cầm quyền Công San cũng kiểm kê và tịch thu được những tài sản mà họ cho là không hợp pháp. Điện pháp (Xem tiếp Tr. 3)

BAN CHẤP HÀNH 78.79

Trong phiên Đại Hội Thường Niên của Tổng Hội Sinh Viên Việt Nam tại Paris ngày 14-5-78, Ban Chấp Hành cho niên khóa 1978-1979 đã được bầu ra với thành phần sau đây :

- Chủ Tịch : Trần Văn Bá
- Tổng Thư Ký : Lâm Hoài Hiếu
- Phó Chủ Tịch Ngoại Vụ : Trần Ngọc Giáp
- Phó Chủ Tịch Nội Vụ & Tài Chính : Phạm Đăng Tuấn
- Phó Chủ Tịch Thông Tin & Báo Chí : Phan Văn Hùng
- Trưởng Ban Liên Lạc : Vũ Quốc Thảo
- Trưởng Ban Văn Nghệ : Nguyễn Thị Thu Văn
- Trưởng Ban Xã Hội : Lâm Thành Nhơn
- Trưởng Ban Văn Hoá : Nguyễn Ngọc Bảo
- Trưởng Ban Sinh Hoạt : Nguyễn Hoài Thanh
- Trưởng Ban Thể Thao : Vũ Quốc Lưu.

Ban Chấp Hành 1978-1979 xin gửi lời chào thân ái đến tất cả Quý Vị cùng các bạn sinh viên .

8.7.78

Ngày Thứ Bảy

Tổng Hội Sinh Viên Việt Nam tại Paris sẽ tổ chức

một cuộc

xuất du

tại Versailles để cơ dịp cùng sinh hoạt và giải trí sau một niên học mệt nhọc.

- Khởi hành : lúc 8g30 sáng
- Địa điểm tập trung : CEFRAL
34 rue Henri Barbusse
Paris 5^e
(trạm xe hầm Port-Royal)
- Lệ phí tham dự : 30 FF (gồm tiền xe và bữa ăn)

Xin ghi tên và thông tin trước 3-7-78 tại CEFRAL mỗi chiều chưa nhất từ 16g đến 19g hoặc tại :
34 rue La Bruyère, Paris 9^e
Điện thoại : 874.83.60

BẠN ĐÃ BIẾT

T.H.S.V.

- QUA NHỮNG ĐÊM HỘI TẾT
 - HOẶC QUA TỔ NHÃN BÀN
 - HOẶC NGHE NGƯỜI TA NÓI
- những
- NHỮNG HỌ ĐANG MƠ GI ?
 - VÀ HỌ ĐANG LÂM GI ?

BAN SINH HOẠT của Tổng Hội Sinh Viên VN tại Paris hân hạnh được đón tiếp Quý Vị và tất cả các bạn mới

CHIỀU CHỦ NHẤT
TỪ 15G ĐẾN 18G

tại Trung Tâm CEFRAL
34 rue Henri Barbusse
Paris 5e.

NƠI ĐÂY, Quý Vị và các bạn có thể tâm sự cùng họ, học hỏi hay chỉ dạy cho họ về những địa chỉ HỌC VĂN, ĐỐI SỐNG, VĂN NGHỆ v.v...

CÙNG TẠI ĐÂY, Quý Vị và các bạn có thể:

- TẬP HÁT VÀ NHẠC
- TẬP VẼ
- HỌC NẤU ĂN VÀ LẮM BÁNH

Ban Sinh Hoạt thân ái kính mời Quý Vị và các bạn.

LÁ THƯ NHÂN BÀN

(Tiếp theo tr.1)

sẽ dâng giá gạo ngàn lần / lời kêu gọi với lũ vũ. Siết chặt thắt lưng tinh thần ai với người cũng hoài bão sẽ dâng kẻ gấp bội một lời tuyên bố đoàn kết không bao chững. Thành thật tìm hiểu, lập trường của nhau sẽ đáng tin hơn là một lời cam kết thiếu suy nghĩ, cho dù là một lời cam kết trước công chúng.

Tóm lại, hãy hành động ở hạ tầng. Tự tôn và chắc chắn. Đó là cách duy nhất để đạt được kết quả lâu dài, để góp nhặt lại những thành công lẻ loi thành một chiến thắng toàn diện.

Hãy thoát khỏi vòng luẩn quẩn của sự hấp-tấp.

NHÂN BÀN

TẤT CẢ CHI TIẾT về vụ ĐỔI TIỀN

Cho đến ngày 10-5-78 vừa qua, chính quyền CSVN mới cho áp dụng bản quyết nghị của Hội Đồng Bộ Trưởng về vấn đề thông nhất tiền tệ Nam Bắc được ban hành ngày 25-4-78. Nhà nước CSVN tuyên bố biện pháp đổi tiền được ban hành nhằm chặn đứng nạn chợ đen, lạm dụng dầu có tích trữ, thao túng thị trường đem lại nguy hại cho cộng cuộc phát triển kinh tế.

Enn quyết nghị trên gồm 10 điểm, ban hành ngày 25-8-78, theo đó 1 đồng bạc mới, gọi là tiền thông nhất tương đương với 1 đồng tiền miền Bắc và 80 xu tiền miền Nam. Được biết tiền mới gồm các đồng 1 hào (1 các tiếng Nam), 2 hào, 5 hào, 1 đồng, 5 đồng, 10 đồng, 20 đồng và 50 đồng; thời gian đổi tiền là từ 3 đến 5 ngày, mỗi ngày từ 6 đến 12 giờ sáng.

Nội dung sơ lược của quyết nghị 10 điểm đó như sau :

- Điều 1: Tại các thành thị :
- Mỗi người được đổi tiền được đổi tối đa 100 đồng tiền mới.
- Mỗi gia đình hai người được đổi tối đa 200 đ.
- Mỗi gia đình quá 3 người được đổi thêm mỗi người

50 đồng, và nhiều nhất là 500 cho cả gia đình.

Điều 2: Tại các thôn quê :
- Mỗi người được đổi tiền được đổi 50 đ. tiền mới.

- Mỗi gia đình hai người được đổi 100 đồng.
- Mỗi gia đình quá 3 người được đổi thêm mỗi người 30 đ. và nhiều nhất là 300 cho cả gia đình.

Điều 3: Đối với những người đang sống cộng đồng như quân đội, cán bộ, công nhân, sinh viên được đổi tối đa 100 đồng.

Số tiền còn dư lại không đổi được; của dân chúng sẽ phải gửi vào các chứng mục ngân hàng và chỉ được rút ra cho mình hay cho công tác sản xuất theo luật định.

Điều 4: Các du khách đi chuyển giữa 2 miền được đổi tối đa 100 đ. Số tiền còn dư lại phải được ký vào sổ đổi tiền, giấy biên nhận đưa lại cho ngân hàng của mình, theo thủ tục đã định.

Các du khách khác chỉ được đổi 50 đ. số tiền còn lại cùng phải 1 à m theo như trên.

Điều 5: Các kiều dân ngoại quốc thường trú đổi tiền

theo đúng các điều luật dành cho người VN.

Những người không phải là thường trú được đổi tất cả hiện kim của họ.

Điều 6: Các cơ sở thương mại kỹ nghệ, v.v... đã có chứng mục ngân hàng được phép đổi tiền đang có với điều kiện sổ sách phải được kiểm soát, và số tiền không được vượt quá số tiền đã được kiểm soát. Các cơ sở còn lại được đổi ngay 100 đ.

Các đơn vị quân đội cấp bộ, chưa có chứng mục với ngân hàng được đổi 1 ngày 500 đ., phần còn lại phải được ký thác vào nơi đổi tiền.

Điều 7: Các phái bộ ngoại giao được đổi hết tiền họ đang có.

Điều 8: Những người ở tại miền Nam mà có tiền miền Bắc hay ngược lại, thì phải giải thích ngay nguồn gốc của số tiền này, và sau thời gian đổi tiền, trường hợp họ sẽ được cứu xét riêng. Nếu tiền đó là lòng của cán bộ, trong các chuyển công tác hay của các du khách giữa 2 miền, hay của những người Bắc mang theo khi họ đến các vùng kinh tế mới, thì họ được chi phối bởi các điều 1 tới 5, và tiền sẽ

được chuyển vào các chứng mục. Nếu số tiền đó là do những hoạt động bất hợp pháp mà có, thì sẽ bị tịch thu.

Điều 9: Các khoản tiền ký thác tại các nơi đổi tiền hoặc gửi vào chứng mục ngân hàng sẽ được phân phát lại như sau :

- Giới công nhân và lao động nội chứng mình được rằng tiền đó là do công lao lao động chính đáng thì sẽ được rút ra để dùng đời theo thủ tục an định.
- Giới thường mai và kỹ nghệ có thể chuyển vào các chứng mục ngân hàng và rút ra theo nhu cầu sản xuất của kỹ hoạch chi tiêu và phát triển do Nhà Nước ấn định, với điều kiện phải có giấy chứng nhận của các ủy ban làng, xã, phường, và có giấy, ủng thuẫn của các ủy ban nhân dân quản lý hay cấp tương đương.

Các khoản tiền xét thấy do các hoạt động kinh tế tài chính bất hợp pháp sẽ bị tịch thu.

Điều 10: Để thực sự cấp địa phương xác thực thì hành quyết định này, đồng thời chu toàn an ninh, trong thời gian đổi tiền.

Đây là lần đầu tiên từ 1955 đến nay, sau 2 lần đổi tiền liên tiếp tại miền Nam từ 75, nước ta mới có 1 đồng tiền Thông Nhất, thế những đọc qua bản quyết nghị này, chúng ta không khỏi rùng rợn, mình khi nhận thấy đây chỉ là một phần của sự thật mà thôi.

Miền Bắc nay đã lấy bệnh "thối nát tự ban" của miền Nam. Các cán bộ Cộng sản Bắc Việt được "xuất ngoại" v a o Nam sau năm 1975 đã học hỏi được thế nào là làm "áp hê" này đã làm "giàu" đi xe hơi bóng loang, ở vi-la rộng, ban một ngàn đô-la một hồ chiếu xuất ngoại. Như vậy, phải chấp nhận là dịp đổi tiền mới của cho miền Bắc nữa để bóc lột những nhà sản xuất

để tránh sự việc như vậy chi bằng đổi tiền nhanh chóng. Tiền cũ sẽ thanh lý và người Việt gốc Hoa sẽ chẳng mua bán gì được trước khi ra đi.

Nếu nghĩ rằng đến nay hơn 50.000 người Việt gốc Hoa đã sang "tỵ nạn" Trung Cộng thì ta thấy nhà cầm quyền Hanoi đã thu hồi về rất nhiều của cải của những người Trung-Hoa này.

Khía cạnh thứ ba mà cũng không kém quan trọng là đây là lần đầu tiên tiền - tức được thông nhất hóa từ Bắc chí Nam.

Người ta quên mất và đều biết là việc thông nhất hóa nền kinh tế rất khó vì sự cách biệt sâu cơ giữa miền Bắc nghèo nàn sau 25 năm à Hội Chủ Nghĩa và miền Nam tư bản phát triển.

Như vậy việc thông nhất hóa tiền tệ có thể chứng minh hai điều không trái ngược với nhau :
- Miền Nam nay đã nghèo y như miền Bắc và có thể nhập kinh tế và tiền tệ với miền Bắc. Điều này thì không ai nghi ngờ nữa sau khi n h à cầm quyền Hanoi đã c h o chuyển chỗ ra Bắc biết bao nhiêu vật liệu, hàng hóa, dụng cụ của dân chúng và sau khi miền Nam bị bóc lột tới tận búi những vụ đổi tiền liên tiếp. Những điều n à y chỉ là một phần của sự thật mà thôi.

Miền Bắc nay đã lấy bệnh "thối nát tự ban" của miền Nam. Các cán bộ Cộng sản Bắc Việt được "xuất ngoại" v a o Nam sau năm 1975 đã học hỏi được thế nào là làm "áp hê" này đã làm "giàu" đi xe hơi bóng loang, ở vi-la rộng, ban một ngàn đô-la một hồ chiếu xuất ngoại. Như vậy, phải chấp nhận là dịp đổi tiền mới của cho miền Bắc nữa để bóc lột những nhà sản xuất

ĐỔI TIỀN: NHỮNG Ý MUỐN THÂM KÍN của Hà Nội

lập san bằng của cải như vậy mức sống của dân có lên cao hơn không ?

Vì hệ san bằng mà nghèo đi thì không có nghĩa lý gì khác là nhà cầm quyền, đã cướp tiền dân, còn bóc lột thêm mỗi gia đình một số tiền nữa.

hầu quả thì ba là b a o giờ việc đổi tiền cũng là 1 cách để kềm chế thêm d ã n chúng về mặt chính trị và an ninh.

Vì việc đổi tiền bắt buộc kiểm tra lại dân chúng, cho nên tất cả những lỗi lầm do cán bộ gây ra đều được sửa sai một cách tổng quát và 1 cách tàn bạo.

Thành ra trong nước cứ rối rên thì ai ai cũng biết là sắp có một vụ đổi tiền !

NHỮNG KHÍA CẠNH ĐẶC BIỆT CỦA LẦN NÀY

Những đổi tiền lần này đặc biệt hơn những lần trước ở trên nhiều khía cạnh quan trọng :

Khía cạnh thứ nhất là xi nghiệp từ xưa bị bãi bỏ. Trong vụ này nhiều nhà xi nghiệp từ đã phải đổi c u a cải riêng của họ với hàng mồi tiền cũ. Chỉ bằng cướp họ lần này bằng cách đổi tiền; tức cũng là loại thêm vốn từ bản trên đất vô sản.

Những đổi với những người này còn phải một vài phen đổi tiền nữa vì chắc hẳn họ có tích trữ những của cải, hàng hóa, may mặc, phụng; tiền sản xuất của họ và sẽ dần dần đổi ra tiền mới.

Khía cạnh thứ nhì là đổi tiền để đàn áp cho chốt nhg người Việt gốc Hoa, đã bị tịch thu tài sản, cam đoan bản. Những người này đang tìm đường tẩu - thoát khỏi Việt Nam.

Trong việc sửa span, chạy loan hien họ sắp đọc hettien cũ để mua của cải để đem theo như họ xoay, vàng hay ca dollars.

(Xem tiếp Tr. 4)

TRONG KHÍ TRUNG CỘNG DÀN QUÂN TẠI BIÊN GIỚI HÀ NỘI SỬA SOẠN CHIẾN TRANH

Việc gì đang xảy ra tại biên giới Hoa-Việt ?

Sau những đợt tấn công Vạn quân 13-2-78 và Móng Cái ngày 15-3-78 giữa quân đội Hà Nội và Trung Cộng, tử độ đến nay dường như không có một cuộc chạm súng nào khác nữa, ngoài những lực đuc ở vùng thông số đac biệt mà chúng tôi sẽ đc cập trong bài này. Nhưng tình hình có phải vì vậy mà hoàn toàn bình thường hay không ? Câu trả lời là không. Vì một số dấu hiệu có rất nhiều ý nghĩa.

Dấu hiệu đầu tiên là sự không ngớt đồn quân của cả hai bên về phía biên giới. Theo một nguồn tin Thuỵ Điển hiện thời quân của hai bên đã đảo hãm và lập xong công sự chiến đấu.

Gần đây, tướng CS Văn Tiến Dũng vừa thực hiện một cuộc viếng thăm các đơn vị phòng không tại Hải Phòng, và một cặp cơ hỏa tiễn tại Hà Long chỉ cách biên giới Tàu-Việt khoảng 100 cây số. Cuộc viếng thăm này đã được báo chí và truyền thanh Hà Nội cổ tình quang cáo rầm rộ, y như là với dụng ý cho Trung Cộng hiểu rằng Hà Nội đã sẵn sàng giao chiến với họ. Hơn nữa, Hà Nội cũng đã đac biệt nhân mạnh sự kiện giám hoà

tiên tại Hà Long chỉ mới được thiết lập "cách đây không lâu". Đài Hà Nội còn thuật rằng Văn Tiến Dũng đã tuyên bố tại Hà Long rằng "có một số công tác cần phải hoàn thành nhanh chóng, và đầu tiên hết là phải nêu cao tinh thần sẵn sàng chiến đấu". Chiến đấu với ai, điều đó không nói cũng hiểu.

Dấu hiệu thứ hai là những cuộc đấu lý bất tận về vấn đề chủ quyền của các vùng ở gần biên giới hai nước. Ky gia Nayan Chanda viết rằng: "Hơn 20 sắc tộc miền thượng đac biệt Việt có nhiều, thậm chí sinh sống tại các tỉnh Quảng Tây và Vân Nam, nơi biên giới rất lu mờ. Từ mấy năm qua, nhà cầm quyền Hà Nội đã lo lắng về cùng khi thấy sự liên lạc giữa dân chúng hai vùng biên giới càng ngày càng chặt chẽ và các sắc tộc thường tuân theo nhà cầm quyền Trung Cộng hơn là VN."

"Một trong những yêu tố của sự "ăn khách" của Trung Cộng là những cửa hàng bán đồ nê trên phần đất Trung Cộng. Chính sự kiện này đã khiến Hà Nội bãi bỏ các đặc khu tự trị Tây Bắc và Việt Bắc, vì sợ rằng các sắc tộc này càng ngày càng xa lánh mình."
... "Điện hình không kém là

tướng Lê Quang Bá, người sắc tộc, đã bị cách chức khỏi Trung Ương Đảng CSVN vì tình thân thân Trung Hoa.

"Vào tháng 9-77, tạp chí Quân đội Nhân Dân, khi đề cập đến tình hình quân sự vùng thượng du, đã viết rằng: "Chúng ta phải dạy cho người sắc tộc để họ hiểu được là các sắc tộc và quê hương VN XHCN độc lập và thông nhất chỉ hợp thành một gia đình rộng lớn..."

Các lực đuc biên giới trên đã đến cùng thêm với sự tranh giành các đảo Hoàng Sa và Trường Sa, nơi Trung Cộng qua quyết rằng đã có người Tàu cư ngụ từ păm hai ngàn trước Thiên Chúa.

Điều đó có thật hay không, chúng ta không được biết. Nhưng chắc chắn rằng, các cuộc cãi và này lủa về chủ quyền đang diễn ra giữa hai nhà cầm quyền sẽ chỉ có thể càng ngày càng gia tăng nếu vấn đề can bản của cuộc xung đột, tức là việc Hà Nội chấp nhận là con cô của Nga, vẫn còn tồn tại.

Và nếu như vậy thì một lần nữa, Hà Nội sẽ lại có chiến tranh với một láng giềng của mình. Việc đó đã trở thành một thói quen.

LÊ THIÊN

VN: MỘT CUBA THỨ HAI ?

(Tiếp theo Tr. 1)

này cũng làm một số lớn Huế Kiều ở miền Bắc bất mãn và khoảng 10 ngàn người Huê Kiều đã vượt biển trở về Trung Cộng.

Chẳng thế mà nhân ngày Lao Động tại Bắc Kinh, trong một buổi tiếp tân lớn, ông giám đốc nhà Huê Kiều hải ngoại của Trung Cộng đã công khai cảnh cáo chính quyền Cộng Sản Hà Nội và nhấn mạnh mối quan tâm của Bắc Kinh để bảo vệ quyền lợi của Huê Kiều ở hải ngoại. Ngủi cho cùng Bắc Kinh đâu có lớn tiếng khi người lợi Huê Kiều ở Lào hay Cao Mên bị thiệt hại trong những năm qua. Chẳng qua nguyên nhân chính và sâu xa của tranh chấp Việt-Hoa vẫn là đường lối liên kết với Nga Sô của Hà Nội. Vì đối với Trung Cộng kẻ thù số một hiện nay vẫn là Nga Sô hiện nay đang áp dụng một chính sách để quốc xâm lăng để bao vây Trung Cộng và trường hợp gần đây của xứ A Phú Hân chỉ có thể khiến cho Trung Cộng nghĩ ngơ thêm thiện chí bề mặt của Nga Sô. An ninh của Trung Cộng bị đe dọa trực tiếp do đó mọi nỗ lực của Trung Cộng đều nhằm phá tan vòng vây phong tỏa của Nga bằng mọi cách, với mọi giá.

Miền cái gì làm hại cho kẻ thù số một là Nga thì Trung Cộng khuyến khích và hỗ trợ. Cho nên mới làm khi có nhiều lập trường trên bề ngoài có vẻ trái ngược. Như Trung Cộng đòi hỏi Mỹ rút quân khỏi Nam Hàn trong lúc lại nhân hiện diện của Mỹ ở khối Đông Nam Á với cặp mắt triu mến. Như việc Trung Cộng ủng hộ một số chính quyền Nam Phi trong cuộc chiến diệt trừ chiến tranh giải phóng (được Nga Sô hỗ trợ) tại xứ họ.

Nhìn qua khía cạnh trên, việc Trung Cộng có tình gây mọi khó khăn cho lá bài của Nga Sô dưới mắt Trung Cộng

là Hà Nội thật dễ hiểu, cũng như sự có lập của Cộng Sản Hà Nội trên vấn đề ngoại giao quốc tế được giải thích theo cách riêng. Ai cũng còn nhớ việc ngoại trưởng Pháp nhân chuyến viếng thăm Bắc Kinh đã tránh không gọi Hà Nội để khỏi làm mất lòng Trung Cộng. Ai cũng không quên cảnh cáo chính quyền Cộng Sản Hà Nội và nhấn mạnh mối quan tâm của Bắc Kinh để bảo vệ quyền lợi của Huê Kiều ở hải ngoại. Ngủi cho cùng Bắc Kinh đâu có lớn tiếng khi người lợi Huê Kiều ở Lào hay Cao Mên bị thiệt hại trong những năm qua. Chẳng qua nguyên nhân chính và sâu xa của tranh chấp Việt-Hoa vẫn là đường lối liên kết với Nga Sô của Hà Nội. Vì đối với Trung Cộng kẻ thù số một hiện nay vẫn là Nga Sô hiện nay đang áp dụng một chính sách để quốc xâm lăng để bao vây Trung Cộng và trường hợp gần đây của xứ A Phú Hân chỉ có thể khiến cho Trung Cộng nghĩ ngơ thêm thiện chí bề mặt của Nga Sô. An ninh của Trung Cộng bị đe dọa trực tiếp do đó mọi nỗ lực của Trung Cộng đều nhằm phá tan vòng vây phong tỏa của Nga bằng mọi cách, với mọi giá.

Miền cái gì làm hại cho kẻ thù số một là Nga thì Trung Cộng khuyến khích và hỗ trợ. Cho nên mới làm khi có nhiều lập trường trên bề ngoài có vẻ trái ngược. Như Trung Cộng đòi hỏi Mỹ rút quân khỏi Nam Hàn trong lúc lại nhân hiện diện của Mỹ ở khối Đông Nam Á với cặp mắt triu mến. Như việc Trung Cộng ủng hộ một số chính quyền Nam Phi trong cuộc chiến diệt trừ chiến tranh giải phóng (được Nga Sô hỗ trợ) tại xứ họ.

NGUYỄN TRƯỜNG THƯỜNG

Tàu.Việt tố cáo nhau ...

(Tiếp theo Tr. 1)

kiểm soát ở biên giới".

Trước lời tuyên bố trên của Hà Nội, các báo chí thân Trung Cộng tại Hương Cảng đã phản ứng ngay: "Nếu các gia đình Hoa Kiều mà sinh sống bình thường, vậy chủ tài sản họ lại bỗng nhiên bỏ nhà trở về nước bất hợp pháp, biết rằng làm như vậy họ sẽ có thể bị giam giữ phiến phúc!" Các báo chí này còn lên án Nga Sô là những "chủ mưu" của Việt Nam và thuật rằng các cơ quan quân sự Nga đây rầy ở Việt Nam, họ cơ quan an và quân khiêu vũ riêng giống như lính Mỹ trước kia vậy.

Tại Hà Nội, các giới ngoại giao Trung Cộng cũng vô cùng bức mình vì không tài nào được giấy phép của Cộng Sản Việt Nam để vào Chợ Lớn xem xét tình hình. Họ nói rằng: "nếu ở Chợ Lớn không có ai chặt ai, kho, thì tại sao lại cầm chúng tôi vào đó điều tra ?"

Quãng trong cuộc phỏng vấn nội ở đầu bài, Xuân Thuý đã tố cáo Trung Cộng tung tin thất thiệt để gây hoang mang và sự kiện các Hoa Kiều trốn về nước chỉ là do nguyên nhân họ bị "lừa dối" mà thôi. Ông còn nói tiếp: "Sau cuộc giải phóng hoàn toàn miền Bắc năm 1954, Ủy Ban Trung Ương Đảng Cộng Sản Trung Hoa đã thỏa thuận với Ủy Ban Trung Ương Đảng Cộng Sản Việt Nam rằng những hoa kiều sinh sống tại Việt Nam sẽ thuộc quyền luật pháp của Việt Nam và sẽ trở thành người Việt Nam".

Trên diềm này, Trung Cộng đã đình chính ngay sau đó. Trong bản tuyên bố ngày 24 tháng 5 tại Bắc Kinh, Trung Cộng đã vì Cộng sản Việt Nam với "chính phủ phân đống Ngô Đình Diệm". Trong những năm 1950, Cộng Sản VN đã từng tuyên bố "be lu Ngô Đình Diệm là kẻ thù chung của người Việt Nam và người Hoa

CHỢ LỚN BIỂU TÌNH

(Tiếp theo Tr. 1)

1-5-78, đài Hà Nội đã gián tiếp xác nhận những cuộc viết tuyên tập thể kể trên. Đài loan tin rằng những đơn vị quân đội tại Lai Châu sát nách Trung Cộng đã được một số thanh niên tình nguyện tham gia để "lùng bắt rết nhiều kẻ thù đang hoạt động liên lạc, như ăn cướp, bòn nhà buôn bất lương, và đã đầu lại được hàng hóa đáng giá hàng chục ngàn đồng". Những hàng hóa bị tịch thu này là những đồ đạc của các gia đình trốn chạy đản áp.

PHẠM CHI

CUỐN PHIM TRÊN ĐÀI V.T.T.H PHÁP U.B.L.L.T.N TẠI PHÁP MINH XÁC

Sau cuốn phim do ký giả Pháp Roger Pic thực hiện về

Việt Nam được chiếu trên đài truyền hình Pháp TF1, ngày 11-5 vừa qua, Ủy Ban Liên lạc Tầng Ni tại Pháp đã có gửi cho báo chí ngoại quốc và VN một bản minh xác, nếu ra những điểm sai rất quan trọng của cuốn phim khi nói về Phật Giáo.

"Vi cuốn phim này có mục đích công hiến khán giả một số hình ảnh để bảo đảm cho sự hiện hữu của tự do văn hóa tại Việt Nam, Ủy Ban LLTNN tại Pháp tổ các những âm mưu của ông Phạm Văn Đồng để bóp méo sự thật như sau:

1- Khi Thượng Toạ Thích Minh Châu tuyên bố với Roger Pic về cái gọi là "tự do tín ngưỡng tại Việt Nam", Thượng Toạ không có một danh nghĩa đại diện nào cho Giáo Hội Phật Giáo Thống Nhất tại VN, vì lý do giản dị rằng Đại Hội kỷ thứ 7 nhóm họp tại chùa Ái Quang hồi đầu năm 77 đã quyết định trục xuất vị Thượng Toạ này, và tên của Thượng Toạ đã bị xóa ngay khỏi Ban Chấp Hành: Trung Ương của Giáo Hội.

2- Hình ảnh cho thấy quang cảnh chùa Ái Quang vô cùng vắng vẻ, với sự có mặt độc nhất của một cán bộ Cộng Sản để lột Phật Tử, được biết dưới tên là Nguyễn thị Liễu đang đọc những câu kinh kỳ dị, là bằng chứng cho ý nghĩa thật sự của tự do tôn giáo tại Việt Nam".

ĐINH CÔNG TRỰC

CÒN GÌ ĐỂ HÀN GẮN ?

Mấy lần chuyên viên thường thuyết, Phan Hiền đã đáp máy bay đi Bắc Kinh để cố gắng kêu chế sự nóng giận của người dân anh phía Bắc. Kết quả ra sao, ai ai cũng đã thấy rõ.

Lần này, tổng thống Lỗ Ma Ni Nicolae Ceaucescu cũng du một vòng các nước cộng sản: từ Nga qua Bắc Hàn, Trung Cộng, Lào, Kam Pu Chia, rồi đến Việt Nam. Người ta đồn rằng ông ta muốn làm trung gian cho 2 phe Miền - Việt, muốn Nga và Tàu xích lại gần nhau. Xích lại gần nhau, tốt lắm... Nhưng chỉ để thấy rõ hơn lựa hân thù trong đnh một kẻ ngồi trên mặt.

THIÊN NGÀ

CHỢ TRỜI: ĐẸP BỎ

Ngày 23-4-78 vừa qua, đúng một tháng sau khi tiêu diệt các trường nghiệp tại Chợ Lớn, nhà cầm quyền đã tổ chức tạo thanh vision Chợ Trời đẹp bố tất cả các sạp hàng tại vùng này.

Sau đây là lời tường thuật của ký giả Pháp Francois Nivelon có mặt tại chỗ:

"Khi thăm viếng Sài Gòn vào tháng 3 năm nay, tôi nhận thấy người ta còn có thể mua được tại Chợ Trời rượu mạnh dưng cụ, các loại máy điện, và những hàng hóa bất hợp pháp từ năm 1976. Rất đáng cân bố miền Bắc đã đem c của gia sản của mình ra để mua những hàng tiêu thụ này, hoàn toàn xa lạ tại Hà Nội để bán lại kiếm lời."

Sự xuất hiện tại miền Bắc lần đầu tiên của những tiêu thường vụ bất chính đã là một động cơ thúc đẩy nhà cầm quyền phân ứng minh bạo. Cuối tháng 3, (tức cũng thời gian với cuộc hành quân tại Chợ Lớn) một cuộc tấn công đàu đã được khởi xướng trong hấp tấp và nhiều máy chụp hình, máy ghi âm và thấu thanh đã bị tịch thu. Những sau đó, Chợ Trời lại tiếp tục bày bán

như cũ.

Ngày 23-4, một cuộc t ấn công khác được tung ra, lần này kỹ lưỡng hơn lần trước. Đêm hôm trước, trong giờ giấc nghiêm, khoảng 200 xe vận tải đã được tụ tập dọc theo sông Sài Gòn, cách mục tiêu không tới 500 thước.

Chỉ trong một lúc, nguyên khu tam giác nằm giữa các đường Nguyễn Huệ, Lê Lợi, Hàm Nghi, đã bị quân đội bao vây kín hết. Trong khi bộ đội cẩn ngát dân chúng không được vượt qua vòng đai, thì khoảng 2000 cảnh sát mặc áo nâu nhạt liền dưng ra để tịch thu các hàng bày bán, khám xét tất cả các nhà riêng cùng với những người này, cũng như láng giềng hàng xóm của họ đều bị khám xét."

Những nguồn tin tin cậy còn cho biết thêm rằng những ngày tiếp theo sau cuộc bố ráp nói trên, Chợ Trời lại xuất hiện trở lại, nhưng dưới một hình thức khác. Hàng hoá không được bày bán nữa, những người bán đứng dọc theo lề đường, và chỉ cho xem hàng và thường lưỡng khi được khách hỏi mua mà thôi.

Chuyện một Hiệp-Hội

Nó ra đời cách đây hơn 10 năm, nó sinh đúng ngày mùng 8 tháng 8 năm 1967. Khi nó còn sơ sinh, ai ai cũng khinh bỉ nó, không thêm lời y đến nó. Có kẻ xấu miệng còn rêu rao, cho nó là con rối con rối. Người ta lại tiên đoán rằng nó sẽ chết yểu. Người ta lại tìm cách xa lánh nó. Rồi người ta quên hẳn nó đi. Những bóng nhiệm, khi nó vừa qua, 10 tuổi, người ta lại thấy nó hấp dẫn, người ta lại ùn ùn theo nó, người ta xuê lai về vấn đề nó, đòi nó về làm bạn...

Hần các bạn cho rằng tôi đang viết tiểu thuyết lãng mạn về tiền, ai tinh ba xu. Nhưng tôi cam đoan là câu chuyện trên đây là một chuyện thật trên phần, trăm có thật, và "Nó", chính là Hiệp Hội các Quốc Gia, Đông Nam Á. "Nó" gồm 5 quốc gia: In-đô-nê-xia, Ma Lai, Phi Luật Tân, Tân Gia Ba và Thái Lan. "Nó" gồm góp gần 250 triệu dân, tương tự với số dân của Nga số bảy Mỹ hay Cộng đồng Âu Châu. "Nó" lại có đầu óc...

Mặc dầu các quốc gia trong Hiệp Hội Đông Nam Á vẫn còn là những quốc gia chậm tiến sự sản xuất của họ đã bắt đầu quan trọng, nhất là về mặt thực phẩm. Hiệp Hội sản xuất rất nhiều gạo (hạng 2 thế giới), đường (hạng 4), chuối, (hạng 1)... cũng như có rất nhiều mỏ khai thác hoặc chứa khai thác như mangan, chrome, nickel, tungsten... Tiềm năng của họ còn nhiều, vì họ gồm đủ các yếu tố để sản xuất và tiêu thụ.

Nhất Bản đã thấy đầu tiên tầm quan trọng của Hiệp hội và đã đầu tư rất nhiều vào các quốc gia này. Một là họ lợi dụng nhân công rẻ để sản xuất hàng, đặc biệt là quần áo, may chup hình, may thêu thanh rồi xuất cảng qua các quốc gia tiên tiến. Đó là trường hợp của Tân Gia Ba, hay Ma Lai. Kế đó, các quốc gia Hiệp hội còn là một thị trường quan trọng cho nền kinh tế. Nhất là hàng trên xuất cảng.

Công đồng Âu Châu cũng nhìn Hiệp hội như một thị trường béo bở, đặc biệt về các hàng hóa cần một trình độ kỹ thuật tiên tiến như những máy dùng cụ vì hiện thời các quốc gia trong Hiệp Hội đang bệnh trạng rất mạnh với tăng xuất hàng năm hơn 10%. Hiện nay Cộng đồng Âu Châu và Hiệp hội Đông Nam Á đang có những cuộc hội họp tại Vọng Các để tăng gia các trao đổi kinh tế giữa 2 bên.

Mỹ, sau một giai đoạn rút lui khỏi Đông Nam Á, đang tìm cách trở lại qua chuyện công du của Phó Tổng Thống W. Mondale tại 3 quốc gia của Hiệp Hội. Một phần, vì tại quần chúng kinh tế đang này nơi của vùng Đông Nam Á, nhờ có lẽ nhiều hơn vì vị trí địa dư rất đặc biệt của vùng này. Một vì trí địa dư mà nhất là sự đứng trong định thế chiến; vì, muốn thì Thái Bình Dương qua Ấn Độ dương, hay ngược lại, con đường ngắn nhất là qua eo biển Tân Gia Ba. Và mong của Nga Số sau khi đó họ được Việt Nam và Lào là chiếm đóng các quốc gia khác để giữ một nơi có thể đi Thái Bình Dương, Ấn Độ Dương hay Úc Châu không gặp một trở ngại.

Một lợi khác của Nga số, khi chiến đóng các quốc gia Đông Nam Á là kềm chế Trung Cộng, vào một thế gọng kềm. Đó do, trong những tháng vừa qua, Trung Cộng đã đặc biệt tung ra những cuộc tấn công ngoại giao về phía Phi

Luật Tân, Thái Lan. Họ lại đặc biệt về vấn đề Lai, tìm cách thần thuộc với In-đô-nê-xia và Tân Gia Ba, họ còn đòi hỏi thế giới thiết lập một vùng Đông Nam Á, kể cả Đông Dương, trung lập.

Một vùng Đông Nam Á mạnh về kinh tế, chuyên mại, các quốc gia tại đó có thể thực hiện đề găng với một vài cố gắng, những một vùng Đông Nam Á không thiên về khối nào, đó mới là giấc mộng khó thành hình của các quốc gia trong Hiệp Hội các Quốc Gia Đông Nam Á. Khi chiến tranh Việt Nam vừa chấm dứt, họ đã đề nghị việc đó cho 3 chính quyền Hà Nội, Vạn Tường và Nam Vang. Nhưng Nam Vang mai mễ trong những cuộc thanh trừng đẫm máu, Vạn Tường thì chỉ tiếng nói của Hà Nội và Hà Nội thì vẫn chưa tính mông làm bà chủ Đông Nam Á, thực hiện chính sách để quốc xâm lăng của Nga số và bành trướng lai dân tộc.

Ngày hôm nay, tầm quan trọng của Hiệp Hội các Quốc Gia Đông Nam Á đã thay đổi trên chính trường thế giới. Họ sẽ không dựa một đề nghị nào nữa cho các quốc gia Đông Dương mà kinh tế đã qua tôi để sau 3 năm bị Cộng sản cai trị. Họ sẽ cùng nhau thoát khỏi nạn chậm tiến mà không cần đề ý đến những láng giềng hiếu chiến và hủ lậu, với sự chấp thuận của các cường quốc.

Trong vài năm nữa, nhờ tài cai trị của chính quyền Hà Nội, dân Việt Nam sẽ "điêu" là dân dân nghèo nhất Đông Nam Á. Mong rằng ngày đó không bao giờ đến.

NGUYỄN VĂN CHƯƠNG

ĐÔI TIỀN: những ý...

(Tiếp theo Tr. 2)

này? - Khía cạnh thứ tư là lần đổi tiền mới này cũng là dịp để che dấu việc xuống giá đồng bạc.

Thật ra tiền tệ ở xã Cộng sản thì không có giá vì bạc ngàn cũng là giấy, không có gì đảm bảo hoặc chỉ có đồng đũa bạc. Tuy nhiên nếu một ngày lưỡng trước đây mua được 2 bát cơm trắng đầy, nay chỉ mua được hai bát cơm đó với thì tức tiền của Bạc và đang đã xuống giá.

Những nhà đã chứng minh trên đây, việc đổi tiền tệ ở xã cộng sản chỉ có ý nghĩa nếu mức sống của dân chúng được gia tăng, mà lần này cũng như những lần trước ta chứng kiến một hiện tượng sa sút trai nghèo.

Như vậy lần đổi tiền này cũng chẳng có ý nghĩa gì hơn là cướp bóc những ai có ơn danh dự, dân nghèo ai có cần xén. Như vậy việc "thông nhất hóa tiền tệ" chỉ là một điều bất. Điều đáng ghi nhớ là lần này miền Nam đã sa sút xuống ngang hàng miền Bắc, và đến cao miên Bạc cũng "thoi phai theo thị bản".

Và cũng vì kinh tế còn sa sút, "bệnh" thì ban có ơ hoạch hạnh, chúng ta có thể tiên đoán rằng sẽ còn nhiều lần đổi tiền mới nữa trong những thời gian sắp tới. Vì tất cả đại nạn trong một chiến thuật toàn diện để kềm chế và chi phối nhân dân không riêng gì về mặt kinh tế, mà đổi tiền chỉ là một phương thức tạm thời để đi tới.

BÙI TRƯƠNG KHUÊ

MỸ TRỞ LẠI ĐÔNG-NAM-Á ?

THỬ ĐO LƯỜNG HẬU QUẢ CHUYỂN ĐI ĐÔNG NAM Á của P.T.T MỸ MONDALE

Phó tổng thống Mỹ Walter Mondale vừa hoàn tất chuyến công du tại một số quốc gia Đông Nam Á và Thái Bình Dương. Đến ngày hôm nay, ngày ta khờ đoán được hậu quả của chuyến đi của W. Mondale và chính Mondale cũng nhìn nhận với báo chí: "Chuyến đi hoàn toàn thành công như ý của chính phủ Hoa Kỳ, tuy nhiên chúng ta chỉ có thể nhìn kết quả trong nửa năm tới mà thôi".

MỸ TRỞ LẠI ĐÔNG NAM Á ?

Mặc dầu Phó tổng thống Mỹ phủ nhận sự liên hệ của chuyến đi của ông ta tại Đông Nam Á với cuộc viếng thăm Bắc Kinh của cố vấn đặc biệt Zbigniew Brezinski từ hạ tuần tháng 5, hay với cuộc viếng thăm Mỹ của thị trưởng Nhật Fukuda trong trung tuần tháng 5, các quan sát viên quốc tế đã ghi nhận một số trùng điểm: đây là lần đầu tiên một nhân vật cao cấp của chính phủ Carter hiện diện tại Thái Bình Dương và đặc biệt hơn, đây là lần thứ nhất một Phó nguyên thủ Mỹ trở lại Đông Nam Á từ khi Mỹ rút lui khỏi Đông Dương. Chuyến đi của Phó Tổng thống Mỹ tiếp liền sau cuộc tấn công ngoại giao của Trung cộng tại vùng này và trước khi các cuộc hội đàm kinh tế khởi sự giữa Hiệp Hội các Quốc Gia Đông Nam Á và Cộng đồng Âu Châu (xin xem bài *Chuyện một Hiệp Hội* trong số này). Chuyến đi của Mondale lại dính liền với quyết định của Tổng thống Carter tạm ngưng áp dụng chống trình rút quân đội Mỹ ra khỏi Đại Hàn.

Trước khi trình bày quan điểm và cảm nghĩ của các giới ngoại giao tại Đông Nam Á, chúng ta hãy nhìn thử nhiệm vụ và công tác của Walter Mondale trong cuộc viếng thăm đã xảy ra trong những tuần tháng 5. Thứ nhất Phó tổng thống Mỹ có công việc thích và trần an các lãnh thủ Đông Nam Á và Thái Bình Dương về cơ quan của Mỹ để giữ thế quân bình tại Thái Bình Dương: Mỹ sẽ tiếp tục bảo đảm an ninh cho họ mặc dù quân lực Mỹ tại Thái Bình Dương có phần giảm bớt đối với thời gian trước. Nhiệm vụ thứ nhì của Mondale là cho biết Mỹ sẽ hỗ trợ các quốc gia Đông Nam Á về các phương diện kinh tế, giúp họ thoát khỏi nạn chậm tiến, mặc dù Mỹ hiện thời đang bị khó khăn kinh tế và đồng đô la đang bị phá giá trên thị trường quốc tế. Phần thứ ba của công tác của Phó Tổng Thống Mỹ là nhắc nhở các lãnh thủ Đông Nam Á nên tôn trọng nhân quyền trong khi lãnh đạo quốc gia.

THIỆM 25.000 NGƯỜI, TIỀN NẾU SẼ VÀO MỸ

Tram đầu tiên của Phó Tổng Thống Mỹ là Ma-Ni, nơi ông ta đã được Tổng Thống Phi Luật Tân tiếp rước, long trọng. Với Tổng Thống Marcos, Mondale đã đặc biệt chú trọng đến hai căn cứ quân sự của căn cứ không quân Clark và căn cứ hải quân tại vịnh Subic. Mỹ sẽ tiếp tục sử dụng hai căn cứ trên không chỉ duy trường sẽ là người Phi. Về mặt nhân quyền, Marcos đã xác định "không có

đàn áp" và giam giữ tù nhân chính trị tại Phi Luật Tân, và đã để Mondale gặp các lãnh tụ và nhân vật chính trị, đối lập, như đức Hồng Y Giacomini và Jaime Sin.

Tại Vọng Các, trạm thủ đầu của chuyến đi, Thủ Tướng Thái Kriangsak Chamnanand tỏ ý ngại về sự hiệu chiến của nhà cầm quyền Hà Nội, cũng như trình bày những khó khăn mà Thái Lan gặp phải trong việc tiếp nhận gần 100.000 người tỵ nạn từ 3 quốc gia Việt, Miên, Lào, để Thái Lan có thể đòi pho hồi hiệu tự trường hợp một cuộc xâm chiếm từ Bắc Việt, Mỹ sẽ cung cấp cho Thái Lan một số

Tổng thống Mỹ đã cố gắng nhắc nhở với thế giới, và đặc biệt với Nga số và Trung Cộng rằng Mỹ vẫn còn muốn giữ chân đứng của mình tại Đông Nam Á, những liệu rằng Mỹ, sau bài học Việt Nam, đã thông cảm và thấu hiểu được nhu cầu của các quốc gia Đông Nam Á hay chưa? Đó là câu hỏi và thách thức của các quan sát viên quốc tế theo dõi chuyến công du của Mondale.

Từ hơn hai năm nay, Tổng thống Carter vẫn chủ trương chính sách ủng hộ và bảo vệ nhân quyền trên khắp thế giới. Những truyền bá nhân quyền tại một quốc gia chậm tiến như Phó tổng thống Mondale, vừa làm tại Đông Nam Á cần rất nhiều tâm lý. Cho đến ngày nay, chính quyền Mỹ, khi viện trợ một quốc gia, luôn luôn đòi hỏi quốc gia đó nham nết theo chính sách Mỹ, và không bao giờ mở cửa công tìm hiểu nhu cầu của quốc gia đó. Do đó, chỉ đến một sự trợ giúp của Mỹ cũng không đem lại cho dân chúng được giúp đỡ một chút nào. Hiện nay như câu của ông Mondale, tất cả các quốc gia Đông Nam Á là một đối song âm no, một trình độ tri thức cao, trong một quốc gia giàu

THỨC GIÁC

Tháng năm vừa rồi, ông Brzezinski, cố vấn ngoại giao của Tổng Thống Mỹ Carter, đã chính thức viếng thăm Trung Cộng. Đây là lần đầu tiên từ ngày Carter nhậm chức, một nhân viên cao cấp của chính phủ Mỹ đi Trung Cộng, nói lại truyền thống thân thiện của các cựu Tổng Thống Nixon và Ford.

Cũng vì vậy mà các quan sát viên nhận định rằng sự "thức giấc" này của nền ngoại giao Mỹ mang rất nhiều ý nghĩa, giữa lúc mà Nga số đang bành trướng lối rộng sức mạnh đế quốc của mình khắp mọi nơi; Angola, với sự trợ lực của quân đánh thuê Cuba; A-Phi-Hân, nơi đó một cuộc đảo chính vừa xảy ra; Zaire, nơi cả trăm người kiểu dân Âu Tây đã bị ám sát, v.v...

viên trợ quân sự trong đó có 18 phần của cơ F-5E. Nhân dịp tại Vọng Các, Mondale cũng phủ nhận cũng đã viếng thăm một trại tỵ nạn tại vùng ngoại ô Thủ đô Thái Lan. Tại đây, Mondale tuyên bố Mỹ sẽ tiếp nhận 25.000 người tỵ nạn từ Đông Dương trong năm 1979 và sẽ cùng các quốc gia tan tành hỗ trợ Thái Lan, 101 triệu người Mỹ Kim trong việc định cư một số người tỵ nạn.

Thủ đô In-đô-nê-xia là chặng thứ ba của Walter Mondale. Tại đây, ông ta đã khen ngợi thiện chí của Tổng Thống Suharto, vừa thả tù do hơn 10.000 người tù nhân chính trị, và đã đi gặp các lãnh tụ đối lập. Trong các cuộc hội đàm Suharto-Mondale Mỹ hứa sẽ giúp In-đô-nê-xia trong việc khai thác dầu hỏa ven biển và Suharto đã yêu cầu Mỹ nên trợ giúp các quốc gia Đông Nam Á cho họ có thể tự túc về hai mặt kinh tế và quân sự.

Quần sự cũng là điểm mà Mondale đã trình bày trong phần cuối của cuộc viếng du, tại Tân Tây Lan và Úc Châu. Để thất hạm đội Mỹ với hai hàng không mẫu hạm, hơn hai mươi tuần đồng hạm và khu trục hạm, gần 15 tiêm thủy định vận có nhiệm vụ bảo vệ Thái Bình Dương. Đặc biệt, lực lượng không quân tại Okinawa hiện đang tiếp nhận các phần lực có tân tiêm F15 để yểm trợ các lực lượng hiện hữu trên đó có hơn 40 máy bay vận tải không l C 141 và C 5.

BÀI HỌC VIỆT NAM CÒN ĐÓ

Trong 12 hôm của chuyến đi dài hơn 40.000 cây số, Phó

Đông Nam Á, Mỹ không thể nói đồng, đầu cho đó là lợi tuyên bố của vị nguyên thủ hay là bài diễn văn của một pho tổng thống. Mỹ phải hành động. Hành động để chúng mình với Nga số và Trung Cộng rằng thế giới Tự Do vẫn còn có mặt tại Đông Nam Á. Hành động để gây tin tưởng cho các nhà lãnh đạo Đông Nam Á, để họ bắt đầu chính sách công bằng xã hội. Hành động để cho Đông Nam Á có thể tự túc về hai mặt kinh tế và quân sự. Hành động bằng cách giúp đỡ kinh tế, Hinh đồng bằng cách duy trì lực lượng để ngăn chặn những cuộc chiến xâm lăng. Chuyến đi của Mondale, và lời tuyên bố của Brezinski, vào đầu tháng 5 chưa chứng minh được hành động của Mỹ; và, người ta vẫn còn một câu hỏi chốt. Liệu con Cọp Giày Mỹ có đủ kiên nhẫn và dân tộc Mỹ có đủ sức mạnh tinh thần để thực hành công việc mà Carter và Mondale đề xướng? Hay chỉ là lời nói suông như tại Phi Châu?

ĐINH THIẾT CAN

CHUYỆN GẦN CHUYỆN XA ...

TỎA AN PHÂN MNH!

Ông Orlov vừa bị toà án Mạc Tư Khoa kết án 7 năm khổ sai và 5 năm tù tại gia vì tội đã gặp gỡ kỳ giả Tây Phương và cho họ biết những vụ phạm nhân quyền của nhà cầm quyền Nga sô ! Những điều đáng chú ý nhất không ở đó. Điều đáng chú ý là bị can bị xét xử một cách rất đặc biệt như sau. Thứ nhất, là bị can không được quyền cơ luật sư biện hộ, ngược lại phải buộc tội thì lại đồng nhan nhân. (Biện hộ làm gì một thi giớ!). Thứ nhì là trong toà án, dự thính viên toàn là cán chính. Không một ai khác được vào, kể cả nhà bác học Sakharov, một trong những khuôn mặt lớn nhất của phong trào đối lập Nga sô. Cho nên cứ hễ Yuri Orlov tự biện hộ lấy thì bị các dự thính viên cười ồ ào che lấp tiếng nói ! Thứ ba là để tránh sự náo nhiệt một trật tự do những bằng hữu của Orlov có thể gây ra, chính phủ Nga đã quyết cho phép xe lửa hoặc tàu hầm chạy tới gần toà án.

Những đáng nói nhất là các vụ quan toà. Hễ Orlov mở miệng biện hộ là bị các quan toà cắt lời không cho nói. Chuyện đó thật dễ hiểu. Quan toà mà không chứng tỏ sẵn sàng cộng tác với chính quyền thì chẳng mấy chốc cũng bị đấng chớ Orlov đang đứng !

SÁNG TẠO NHẠC BỊ 18 THANG TỬ O'!

Chuyện sau đây cũng xảy ra tại một xứ Cộng sản. Một nhạc sĩ Tiệp Khắc đã sáng tác một bản nhạc chẳng giết gì hơn nhạc Beatles thời 1965. Chính phủ Tiệp Khắc xét rằng bản nhạc "khó nghe" đã kết án chàng nhạc sĩ xấu số này 18 tháng tù ở Phái nói thêm rằng anh chàng nhạc sĩ này đã bị kết án một lần rồi. Vậy cùng một tội là... nhạc khó nghe !

NÓI ĐỐI THANI HỀ THƯỜNG

Hẳn ai ai trong chúng ta cũng đã nhận được thơ từ bên nhà gửi qua trong đó có câu: "Nhớ ơn Bác và Đảng nay được no ấm". Và đôi khi gặp bạn từ bên nhà được phép sang Pháp kể chuyện là ở Việt Nam dân chúng làm gì cũng cứ nói "nhớ ơn Bác và Đảng"...

Bạn đôi khi ngây thơ tự hỏi không biết cán bộ chúng nó có biết là mình già đời khi nhai nhai câu "nhớ ơn Bác và Đảng" hay không ? Xin tự trả lời cho mình rằng chẳng có một ma nào nó nghĩ là nhớ ơn Bác và Đảng nó được no ấm cả. Kể cả ma Bác. Trước khi cơ Bác và Đảng thì dân ta vui cười, no ấm, ngày ba bữa đầy, mỗi bữa ba bát cơm thơm. Nay nhớ ơn Bác và Đảng được ăn sắn là may. Cho nên ai cũng biết là mình đang đối khi nói "Nhớ ơn Bác và Đảng". Cán bộ, họ cũng vậy. Biết thôi là đối đi những họ cứ nói bữa ra không ngừng miệng: họ hơn mình là ở chỗ đó. Nhờ vậy mà được làm cán bộ. Còn đứa nào ngày thơ tin thật thì đã là cán bộ cao cấp rồi !

CHUYỆN CUBA

LÍNH HUY CHƯƠNG « ĐƯỜNG »
Thề giớ! thật lắm chuyện lạ. Nga sô, cách đây không lâu, quyết định mua đường của Cuba với giá đất gấp 4 lần giá thị trường quốc tế. Khi người ta biết là mấy nhà Nga sô "đá" lắm thì người ta không khỏi ngạc nhiên trước sự việc như vậy. Cũng may

Nga sô giải thích là mua đường đất như vậy là để thưởng Cuba "đá có mỗi giao hảo tốt" với Nga.

AI cũng biết là nhờ chủ hâu Cuba mà Nga sô đang tiếp tục chiến tranh nuốt sống Phi Châu. Tại Angola, chính quân đội Cuba đang trực tiếp tham chiến. Etyopi cũng là Cuba mà Zaire cũng vậy lại là Cuba. Đảo Cuba diện tích nhỏ, dân số ít mà phải căng đang hết mọi nỗ lực chiến tranh cho Nga tất nhiên cần được thưởng thưởng xứng đáng. Huy chương "đường" vừa lĩnh xong, quân đội Cuba liệu sẽ lại đi đánh miền ở nơi đâu? Chỉ tới nghiệp cho Cộng sản Việt Nam đã nộp công đánh miền cho Nga sô từ Ai Lao, sang Cao Miên cho đến Thái Lan, sao vẫn còn mơn mõi chờ mãi chiếc huy chương của mình ?

BẠN « TỬ NHÂN BANG » THẬT LẮM TÔI

Trên đài vô tuyến truyền hình của Pháp, người ta vừa được xem một phóng sự dài về Trung Cộng. Những hình ảnh không mấy mới các hình ảnh được coi tại Kampuchia hay tại Việt Nam. Cũng từng này công trường thủy lợi, đào đất bằng tay và sắp hàng chẵn đay đi đờ đờ. Cũng như đứa trẻ 7,8 tuổi phải đứng trên bục có với tay làm việc xuống nặng nhọc. Cũng những bộ mặt hao gầy của những người bị "tinh nguyện lao động tốt".

Những có một cái mà chỉ có Trung Cộng mới có thôi còn các nước Cộng sản khác chưa có (những thế nào cũng sẽ có): đó là cái nhóm "tử nhân bang". Bạn này từ ngày Mao chết số thật gian nan. Với là 4 người trong đó có Giang Thanh, vợ thứ của Mao, làm mưa làm gió khi Mao còn xén tóc sáng. Nay Mao đã tịch, bao nhiêu tội lỗi của cả xứ Trung Cộng vùi đại bạn này lãnh hết. Nào Trung Cộng chậm tiến: đó là do lối tư tưởng. Nào đường lối Trung Cộng thiên tả cũng tại lối tư tưởng. Rồi đường lối Trung Cộng thiên hữu cũng tại là tư tưởng. Những có một tội mà bạn tử quái cũng không ngờ là đã mắc phải ! Đó vốn là một nữ sinh học tập "không tốt", vào mùa thi, nộp một tờ giấy trắng vì không thuộc bài. Kỳ giả Pháp mới hỏi có là vì sao có lại nộp một tờ giấy trắng thì có ta trả lời không ngừng ngập gì cả: - Đó là do lối bạn tư quái khuyển khích tôi làm như vậy !!!

Bạn này quả lắm tội thật !

KHÔNG ĐI KIỂNG LẠI VỀ

Vấn tại Trung Cộng người ta có thể nghe được nhiều chuyện thân thoại. Trong những chuyện đáng kể có chuyện của đức Khổng Tử bị Tưởng Giới Thạch đi theo Mao. Mới đầu người viết bài này còn tưởng đùa vì đức Khổng vốn sinh ra và mất đi mấy nghìn năm trước khi đức Tưởng và đức Bé Mao sanh ra đời. Nhưng khi được biết là chính sự giả thần của Mao tuyên bố như vậy thì người viết đành phải tin và nhĩ nhận là đức Khổng đã có phép hiện về trên gheo họ Tưởng và về vấn họ Mao. Nguyên do là đức Khổng Tử vẫn còn in trong tâm khảm của dân Trung Hoa. Tưởng Giới Thạch thấy vậy bèn tuyên bố là triết lý đức Khổng hợp với triết lý của riêng ông. Cũng vì vậy năm

1949 Tưởng tuyên bố là Khổng Tử theo Tưởng đi Đài Loan. Nhưng đạo nào cũng có lúc thăng trầm trong dân gian. Đến năm 1957 không hiểu do đâu họ Tưởng để đức Khổng chạy mất theo Mao vào lục địa.

Những số kiếp của Khổng Tử thật long đong. Đến năm 1968 (thời Tư Nhân Bang và Cách Mạng Văn Hoá), Khổng lại bỏ Mao ra đi và đến năm 1977 (khi Đặng Tiểu Bình được phục chức)... lại về ! Thổ rằng :

"Mao Công cũng Khổng chạy ra Đụng phải Tưởng già công Khổng chạy về Mao Công cũng Khổng chạy về Đụng phải vợ rở công Khổng chạy ra Mao Công cũng Khổng chạy ra Đụng phải Bình ta công Khổng chạy về v.v. và v.v...."

TRƯỜNG VĂN LINH

NHÀ MÁY THÉP THÁI - NGUYỄN BỊ ĐÌNH CHỈ

Gần đây nhất các báo chí tây phương đã loan báo việc hãng Creusot-Loire (Pháp) đã hủy bỏ giá trị của bản hợp đồng ký kết giữa hãng này và chính phủ Cộng Sản VN.

Theo bản hợp đồng này hãng Creusot-Loire nhận xây các cơ VN một xưởng luyện thép ở vùng Thái Nguyên và chính quyền CSVN cũng nhận sẽ xây lại đường sắt, đường xe lửa để đi chuyên tất cả vật liệu xây cất được nhập cảng từ hải cảng Hải Phòng đến vùng Thái Nguyên.

Để thực hiện được điều này, hãng Creusot-Loire sẽ trích cho VN một số tiền lên đến 200 triệu Mỹ-Kim.

Mọi công việc về phía CLE (Creusot-Loire Entreprise) đều tiến hành tốt đẹp, và đến ngày CLE tuyên bố tất cả các thiết bị đã được hoàn tất tại Âu Châu và chỉ chờ được chở đến VN thì chính quyền CSVN lung tung tuyên bố rằng phía VN chưa thực hiện được một điều nào đã cam kết. Cầu công vẫn chưa được sửa chữa, cầu xe lửa vẫn chưa được xây vững thêm hậu chịu được sức nặng của các thiết bị lớn. Điện nước vẫn chưa được dẫn đến, trước tình thế này, nhà cầm quyền Hà Nội tuyên bố đình chỉ vô hạn định việc thực hiện bản hợp đồng.

Việc này đã làm cho phía CLE vô cùng chán nản, và họ tuyên bố hủy bỏ bản hợp đồng đã ký. Tính ra, họ đã tốn nhiều hơn số tiền đã cho phía VN mượn, nhất là trước đó họ đã phải hủy bỏ chương trình hợp tác với hãng Krupp (Tây Đức) đầu tư vào Nam Mỹ.

Sau vô hạn nã, người ta tiên đoán khó lòng có một xí nghiệp tư nhân Âu Tây nào dám xuất tiền vào VNCS nữa, cho dù Hà Nội có quảng cáo "Luật Đầu Tư" của mình đến đâu đi nữa.

Kinh tế

NHÂN NÀO QUA NẤY

Ba năm sau ngày Cộng Sản Hà Nội chiếm trọn miền Nam Việt Nam, tình trạng kinh tế hoàn toàn đen tối. Một số dự kiến chứng minh hùng hồn điển này.

Khẩu phần bị hạn chế tai tất cả các tỉnh. Gạo cho đến nay là lương thực chủ bản của dân chúng đã trở thành một xa xỉ phẩm hiếm có: mọi người chỉ được mua 1 ký lô mỗi tháng. Sắn và khoai trở thành thực phẩm chính yếu và như trong những năm đói kém nhất thời Nhật thuộc Hoa quả và rau có thì hoàn toàn ngoài tầm tay của đa số dân chúng. Ngay đến rau muống, món ăn của kẻ nghèo khổ cũng trở nên quý báu đến nỗi phải hai ba tiếng chờ đợi mới có thể mua được một bó vài chục đồng bán của chính quyền.

Những ký sự gần đây của báo Le Monde trên địa hạt kinh tế (20-4-78) ghi nhận rằng nhiều vùng bị nạn đói hoành hành và cho biết từ năm 77 lương sản xuất gạo thiếu hụt hơn hai triệu tấn. Các cố gắng gần như tuyệt vọng của chính quyền Cộng Sản để xin viện trợ quốc tế cũng không mang lại kết quả mong muốn trước sự nghiêm trọng của vấn đề. Tuy "không gì quý hơn độc lập" nhưng Phạm Văn Đồng vẫn phải vác mặt đi xin. Thường thuyết Mỹ-Hà Nội chẳng tiến được một bước. Cho suốt năm 78, những viên Mỹ lai tiếp tục ngân đống không cho chính phủ Mỹ giúp tiền cho Hà Nội một cách trực tiếp hoặc gián tiếp qua trung gian các cơ quan quốc tế.

Đứng trước tình hình đen tối đó, chính quyền Cộng Sản vẫn như thường lệ đưa ra một số luận điệu tuyên truyền hay tìm vài nguyên cơ hầu che dấu sự ngu dốt và thiếu khả năng của mình trong việc quản trị công việc này.

Luận điệu cũ rích đầu tiên là do lối cho tàn tích chiến tranh. Được đưa ra năm 76, được dùng lại năm 77, được hăm lại năm 78, luận điệu này đã hoàn toàn hết công hiệu trừ khi tình trạng kinh tế thì càng ngày càng suy sụp.

Sau đó là một luận điệu tệ nhì hơn, cho rằng chính sách thì tốt nhưng các người thực hành thì không tốt hay chưa đủ tốt, và lối là ở nạn hạn chế năng lực hay tinh thần của một số cán bộ. Nhưng từ hơn 20 năm nay người ta đến không biết những lần chính quyền Cộng Sản tổ cáo hành chánh để rồi cứ vẫn tiếp tục hàng năm lai tờ cáo không ngừng. Không hiểu nhờ phép la nào họ sẽ giải quyết được hôm nay những vấn đề vẫn còn của hôm kia.

Gần đây chính quyền Cộng Sản còn tìm được một bụng xung quý giá nói các thường gia gốc Hoa để trút mọi lỗi lầm, mọi tệ đoan lên đầu lên cổ họ. Làm như rằng Hoa Kiều chưa bao giờ hiện hữu từ xưa đến nay ở một xứ vùng Đông Nam Á.

Trong lúc các biện pháp đối với thường vụ sĩ khâm mang lại được kết quả mong đợi, nhà cầm quyền Cộng Sản lại tìm rộng kiếm soát để nài tron luận các thường vụ là: người bán hàng rong hay anh phu xích lô giờ đây muốn hành nghề cũng gặp khó khăn. Thật sự thì chính quyền Cộng Sản áp dụng chính sách của con đà điểu. Nguyên do

của tình trạng kinh tế hiện nay chính là vì cách tổ chức của hệ thống sản xuất xã hội chủ nghĩa cho nên vấn đề không có giải pháp trong khuôn khổ đó. Nước Việt Nam là một nước nông nghiệp mà chính quyền Cộng Sản thì lại từ xưa đến nay không tin tưởng vào giới nông dân, cho rằng họ có tư tưởng tiểu tư sản và bản năng tư hữu. Giới nông dân nâng lên cũng chẳng thấy thú vị gì khi phục vụ chính quyền trong lúc chính quyền trưng dụng phần lớn sản phẩm của họ, bấp bệ quyền tư hữu và ép buộc họ làm việc trong các tổ sản xuất của nhà nước. Từ đó nảy sinh hiện tượng lẩn chèo công khiên cho mức độ sản xuất thấp kém. Đồng thời cần bản của chế độ Cộng Sản dựa trên một quảng mây cảnh sát rộng lớn để kiểm soát và áp chế dân chúng. Thứ tư như ở Nga Sô, 10% dân số thuộc bộ máy cảnh sát trong khi ở một xứ tân tiến như Pháp, tỷ lệ này chỉ là 1%. Những việc làm không sinh lợi này (vì không sản xuất) cũng dễ nâng lên nền kinh tế của xứ sô. Sau cùng, vì là chính quyền của một thiểu số, chế độ Cộng Sản để bảo đảm sự sống còn của mình phải phân phối các khuyến khích, phần thưởng theo lòng trung thành của các thuộc hạ của chế độ, chứ không dựa trên kết quả hay khả năng. Từ đó mới có câu "hồng hân chuyên" nhưng việc lựa chọn cán bộ thừa hành tùy thuộc nhiều vào o trình độ am hiểu đường lối của Đảng hơn là vào khả năng chuyên môn.

Về phần giới thợ thuyền được chế độ xem như r ường cốt của Cách Mạng Vô Sản, họ có hàng say trong công cuộc xây dựng xã hội chủ nghĩa hay không? Ở đây cũng vậy, câu trả lời là một chữ KHÔNG to lớn. Vì thiếu những khích lệ vật chất và tuy không còn những ống chú, nhà nước lại trở nên chủ nhân sắt đá nhất vì cầm nắm quyền định công và đôi khi thực hiện những chỉ tiêu sản xuất siêu phàm.

Đi từ những nhận định trên thì các thất bại kinh tế của nhà cầm quyền Cộng Sản cũng không ai ngạc nhiên. Những nguyên do không có tính cách giai đoạn hay tùy thuộc vào thời cơ mà nằm trong lòng hệ thống sản xuất của Xã Hội Chủ Nghĩa. Vì vậy mà năng xuất sản tậ trong nông nghiệp là mẩu số chung của mọi chế độ Cộng Sản.

Cùng một nguyên do thì cùng một kết quả.

HUYỀN VĂN NHIỆU

TUYÊN TẬP 14 BẢN
TÌNH CA
của NHÓM SÁNG TẠC T.H.S.V.
và của NGUYỄN HOÀI THANH

gồm nhiều bản đặc sắc đã và sẽ được TRÌNH BÀY TRONG CÁC ĐÊM VĂN NGHỆ TẾT của T.H.S.V. như: - CỜ AI THƯỜNG ĐẪN TÔI - NGAY MAI TA SẼ - TRONG LÒNG CÂY HƯƠNG

IN TRÊN GIẤY LẮNG. BÌA CỨNG
Giá bán: 10FF (1 US\$)
Đặt mua tại Toà Soạn Nhân Bản

30.4 : KHẮP NƠI ĐỨNG ĐÂY

Nhân dịp kỷ niệm ngày Quốc Hận 30.4 các đoàn thể, kiều bào quốc gia trên thế giới đã đồng loạt tổ chức các buổi họp mặt, biểu tình, ... để lên án cho các quốc gia tự do thấy rõ các hành động vi phạm nhân quyền của tập đoàn lãnh đạo của CS Việt - Nam.

VIRGINIA : Lễ Cầu Nguyện
cho đất nước và quê hương.

Tại Hoa-kỳ, hơn 500 Việt-khieu đã tụ về Trung - Tâm Công Đồng VN ở Arlington (Virginia) tham dự buổi lễ cầu nguyện cho Đất Nước và Quê Hương do Linh mục Trần-Duy-Nhất và Thượng Toát-thích Giac-Đúc chủ lễ. Trong buổi lễ còn có mặt Ông Ngô-Vương-Toại, chủ tịch Hội Tranh-Đấu cho nhân quyền tại VN. Ông đã lên tiếng kêu gọi các lực lượng Việt kiều trên thế giới hãy đoàn kết lại để bày tỏ tình cảm của những người Việt ly hương đối với đồng bào ruột thịt ở VN, hoặc đang vùng dậy kháng chiến, hoặc đang âm thầm chịu đau khổ. Sau đó Đại úy Nguyễn - Công Chánh, một nhân chứng sống hai năm trong các trại học tập của CS, đã đứng lên để trình bày về cuộc sống hiện tại ở VN. Theo lời ông, các sĩ quan VNCH đã phải lao động rật cực khổ, bị bắt làm đồng rừng các mặt khu và không được cung cấp một ph-ương tiện nào. Thiếu ăn, thiếu mặc, thiếu thuốc men, tinh thần luôn luôn căng-thẳng. Đã có nhiều người chết vì không chịu đựng nổi hoặc vì tự tử hoặc vì bị bắn gục khi tìm cách trốn.

NỮ ƯỚC "Ngày VN Đâu thường"

Ngoài ra, chiều ngày 29.4, tại hội trường Carnegie và công viên Dag Hammagjold, khoảng 700 kiều bào đã tụ tập để tổ cao chính sách của CSVN. Buổi lễ đã được diễn ra trang nghiêm và gồm các bài diễn văn của ông Hà-Thúc-Kỳ, chủ tịch ủy ban tổ chức kêu gọi đoàn kết, tranh đấu để góp sức vào công cuộc giải phóng quê hương. Tiếp theo đó là phần trình bày thực trạng miền Nam do cấp nghệ sĩ Văn-Phụng - Châu-Hà đảm trách. Vào khoảng 4g30 chiều buổi lễ đã biến thành một cuộc tuần hành đến trụ sở LHQ để trao thỉnh nguyện thư kêu gọi lưỡng tri nhân loại hãy trở thái độ.

CALIFORNIA ! Mít-tinh"

Tại một hội trường thật lớn ở miền Nam tiểu bang California, một buổi Mít-tinh đã được "Phong Trào Tranh-Đấu Cho Nhân Quyền tại VN" tổ chức. Buổi mít-tinh này nhằm mục đích đòi hỏi CS VN phải tôn trọng Tự do Tín-ngưỡng, ngừng các hành động trả thù, chém giết dân chúng và phải tiến hành các thủ tục đoàn tụ gia đình. Một thỉnh nguyện thư đã được tuyên đọc và sau đó gửi lên LHQ, kêu gọi các quốc gia

trên thế giới làm áp lực bổ buộc Hà-nội đáp ứng mau lẹ lời kêu gọi chính dạng của đồng bào tự nạn. Buổi lễ đã được tổ chức chu đáo và được hơn 2.000 kiều bào tham dự. Ngoài ra còn có thêm các cơ quan lập pháp, các hội đoàn tôn giáo tham dự.

Ngoài các buổi này, tại Hoa kỳ-nơi có nhiều người tỵ nạn VN nhất - các buổi lễ n h ở khác tại Los-Angeles, Anaheim, San-Diego, Long Beach, ... đã góp phần không ít trong cuộc tranh đấu chung.

.GIA-NĂ-ĐẠI : Đêm Việt-Nam

Tại Gia-Nă-Đại, Hội Việt Kiều Montréal và Phong Trào Người Việt Tranh-Đấu cho Nhân-Quyền tại VN đã tổ chức một đêm VN, cũng nhiều buổi cầu nguyện tại chùa Phật Giáo và nhà thờ tại Mont-real. Trong buổi lễ này, các anh chị em sinh-viên đã trình diễn các màn hợp ca, vũ khúc, nhạc cảnh gián tiếp kêu gọi cứu nước và nhân mạnh vào niềm tin của giới trẻ tha thiết với quê hương Việt Nam.

Ngoài ra, Hội Việt Kiều cũng có mời giáo sư Trần Ngọc Ninh đến nói chuyện cùng đồng bào tại giảng đường trường Polytechnique thuộc đại học Montréal. Buổi nói chuyện của giáo sư kéo dài 3 tiếng đồng hồ, đượ cắt đứt bằng nhiều tràng pháo tay nồng nhiệt.

PARIS: Biểu tình vĩ đại.

Tại Paris, một cuộc biểu tình vĩ đại quy tụ hơn 3000 người từ các nơi ở Âu Châu về đã diễn ra tại chân tháp Eiffel. Đoàn biểu tình đã tuần hành qua các đường phố để đến công trường Fontenay đầu mặt trụ sở UNESCO. Tại đây, mặc dù trời đang mưa lớn, đồng bào đã hô to các khẩu hiệu trong vòng trật tự, và đại diện ban tổ chức đã tuyên đọc và trao thỉnh nguyện thư cho đại diện cơ quan tổ chức quốc tế này.

Cùng ngày hôm ấy, một đêm không ngủ đã được tổ chức với 3 phần: phần đầu là lễ cầu nguyện theo nghi thức Phật Giáo và Công Giáo. Sau đó là phần văn nghệ và buổi hội thảo với đề tài "TÌM ĐẾN ĐOÀN KẾT CÁC LỰC LƯỢNG QUỐC GIA".

Sau phần phát biểu ý kiến rất sôi nổi và nao nhiệt, một quyết nghị 6 điểm đã được thông qua nhằm lên án trước di luận quốc tế thủ đoạn chà đạp nhân quyền của CSVN, kêu gọi cứu trợ đồng bào vượt biên tìm đất sống, kêu gọi Việt Kiều đoàn kết yêu trừ kháng chiến. Từ đêm sau cùng này, một "Văn Phong Liên Lạc" đã được thành lập để thể hiện tinh thần đoàn kết chung.

Ngày hôm nay, phong trào của người Việt tranh đấu chống CSVN đã đi trên đường vững mạnh. Ước mong sao niềm tin của chúng ta luôn luôn bền vững.

VŨ-TIÊN - NAM

Ngẫm sự đời...

LÒNG NGƯỜI NGUỘI LẠNH

Ngày 16-3-78, cậu Thủ Tướng Y'Alao Moro bị một bọn côn đồ giết ở bất cứ. Cho đến lúc Thầy Gân tôi viết bài này vẫn chưa biết sinh mạng ông Moro sẽ ra sao, sống hay chết. Nhưng cơ điều chắc là báo chí truyền thanh truyền hình Tây Phương đã tốn rất nhiều bút mực nước dấm bàn luận bàn tới quan tâm về mạng sống ông Moro. Có lẽ trong gần hai tháng vừa qua, họ nói về ông Moro nhiều hơn họ đã bàn về mạng sống này chục triệu người biết thủ tiêu, mất tích từ ngày công sản thôn tính Đông Dương ba năm về trước. Ít ra có hai lý do biện minh cho việc làm của họ.

Thứ nhất, ông Moro là một nhân vật nổi tiếng thế giới, chủ tịch tướng một nước kỹ nghệ tiến tiến, trong khi mỹ chức triểu người Việt Miền Lào kia tuy số đông biết nhưng toàn là ở vó danh tiêu tốt, thêm một bớc

một đầu ai cần biết. Nhưng suy luận như vậy là quên rằng ông Moro và tập thể số người Đông Dương kia giống nhau trên một điểm căn bản: mạng sống của họ đều bị đe dọa bởi bạo lực vô thần. Thiên Chúa Giáo là nền tảng của nền văn minh Tây Phương. Không có Thiên Chúa Giáo khai hóa thì con người Tây Phương ngày nay chắc hẳn còn thủ tục lỗ mông và man rợ lắm, cũng như U-gang-đa vậy chứ đâu hơn gì. Mà Thiên Chúa Giáo dạy rằng trước cái chết, ai cũng như ai, tất người dạy quyền lực trên thế gian đến kẻ hèn kém nhất, đều chỉ là một con người tội lỗi chờ sự phán xét của Đấng Tối Cao. Cho nên thường xót ông Moro mà lớn là trước mạng sống mấy chục triệu người khác là quên đi vấn đề đạo đức của Thiên Chúa, là coi sức mạnh thế gian cao hơn quyền lực Đấng Tạo Hoá, là đại tiện lên cõi gốc của nền văn minh Tây Phương.

Lý do thứ nhì có thể là vì ông Moro là công dân một nước láng giềng, trong khi Đông Dương đầu sao cũng cách xa cả ngàn cây số. Điều này tuy nghe qua là rất đáng, nhưng nếu nghĩ kỹ rằng đáng buồn. Vì nó chứng tỏ lòng

người Tây Phương đã nguội lạnh, tình thường chỉ để lan rộng đến kẻ sống ngay gần họ. Trên bình diện cá nhân, biết đâu có ngày lòng người ta sẽ nguội lạnh đến nỗi "con người sẽ chỉ" biết đến mình, coi điếu gì không may xảy ra cho cha mẹ vợ chồng con cái thân thuộc cũng mặc kệ.

Lòng vị kỷ, cá nhân chủ nghĩa đang giết dần những giá trị nhân bản, thiêng liêng, vượt thời gian, vượt tôn giáo. Chẳng ai muốn điều không may xảy đến cho người khác. Nên chỉ mong Tình người sẽ về ngủ lại trong lòng người Tây Phương; mong họ bắc được nhịp cầu thông cảm với những người Đông Dương đang chịu tù ngục trong ngục tù công sản trước khi họ phải tự thân mình trải qua những gì đồng bào ta đang trải. Sau khi đã khổ, chắc chắn sẽ biết những người khổ; khổ là biết thường họ trước khi chính mình phải trải qua kinh nghiệm ấy. Cũng như Chúa Giê Su bảo thầy chúa rồi tin thì quả đẽ, thầy thấy mà tin mới là khổ.

THẦY GÂN

Nửa đũa Nửa thật

Các cụ nho học nhà mình cho rằng khi con người sống yên lành no đủ thì hay sinh ra chứng này tật no làm điều bất chính. Bất chính ở đây có nghĩa là phi nhân, phản đạo lý, tổn hại đến trật tự gia đình, xã hội. Có lẽ vì nằm được bị quyết này, nên các đồng chí lãnh đạo tôi cao (buổi tôi mới cao) khai thác triết đề của nhân cũ về bất thiên. Các đại đồng chí nhất định không cho dân Việt Nam được nhân cũ để có cơ hội về bất thiên (nhận có ấ dạy phải hiểu là sống yên ổn một nơi gia đình đoàn tụ yên ấm; còn vì bất thiên phải hiểu là suy nghĩ bất b, đi ngược lại đường lối Đảng v.v..)

Vì vậy :
- Các đại đồng chí đặt việc ra cho dân làm, mọi người phải lao động, công tác tại bụi vì một khi công tác, lao động tôi tâm mệt mỏi thì thì giờ dẫu, hồi sức dẫu mà vì bất thiên.

Đôi với dân ngu thì các đại đồng chí dùng lên những khẩu hiệu "san xuất nhiều vật lao động là vinh quang", để bóc lột sức lao động của họ; đã thế các đồng chí lại tinh vi lắm, để thẳng dân khôn, khổ lao động mà một thứ no sẽ quen việc, no lại tìm ra thì giờ rảnh rỗi để về bất thiên. Các đại đồng chí bèn thỉnh thoảng đổi tro lao động, khi thì thủy lợi, khi thì kinh tế mới, lúc cái này lúc cái no làm thẳng dân ngu lúng túng, không còn thì giờ no mặt. Những thẳng dân ngu lại không ngu như các đồng chí tưởng, no bèn một mặt họ học lao động, vingroup mà cách miêng xa hỏi, một mặt lao động cặm chường để các đồng chí để cho yên thân ở nhà hủ hí với vợ con và no về bất thiên ngầm.

Đội với những thẳng trị, thúc, các đồng chí sáng chế ra công tác này, công tác no khi thì học tập, khi thì cải tạo để tự no chạy lòng dẫu gọi, tôi còn mặt. Đến khi tắt đèn thì ngày khổ khổ.

NHÂN CỤ VI BẤT THIÊN

Còn thì giờ dẫu mà suy nghĩ, phê bình đường lối chính trị của Đảng. Thẳng trị thức "khôn ngoan" bèn luôn luôn hoan hô, mở miêng ra là nâng bực các đồng chí sang suốt, yêu nước (nhất là trong những tháng hạn hạn). Anh nào cũng giả bộ thăm huân xã hội chủ nghĩa, đi hàng đầu trong cuộc cách mạng chống tự ban để các đồng chí cho yên thân sống với vợ con và... vi bất thiên ngầm.

Làm như vậy mà thẳng "ngu" lặn thẳng khôn và không qua mắt nơi các đại đồng chí (có lẽ các đại đồng chí cũng làm giống như vậy những ở mức độ cao hơn nên các đại đồng chí biết hết). Để diệt trừ nan ngoài mặt họ hào cách mạng công sản, trong nhà dánh tâm tiền theo kiểu cá nhân, chủ nghĩa, các đại đồng chí bèn thỉnh thoảng ra lệnh đổi tên mới cho vui. Một công hay việc,

- Trước là các đại đồng chí vợ vò tãi bất tưởng không đủ khả năng trị nước, không lẽ ngồi yên bỏ tay nhình tình hình kinh tế suy sụp bên vi bất thiên (theo nghĩa của các cụ nhà họ) để đường tâm con người công sản được yên ổn.
- Sau nữa là nhân việc đội tiền, dân chúng sẽ bị bán công hóa, luôn luôn lệ thuộc vào đảng. Không một ai dám có tư tưởng cá nhân chủ nghĩa, nhất nhất phải tuân theo đường lối chủ trương của đảng... không được vi bất thiên.

Lẽ dĩ nhiên là tham cánh không thể tránh được, nhiều gia đình đã phải đi tìm cái chết vì tuyệt vọng. Lạn dẫu thì các đại đồng chí có thể nói là những người chết thuộc thành phần "ngu" bóc lột. Chỉ lần này tham cánh xảy ra ngay tại Hà Nội, nan nhân là những người được hưởng ơn "mùa no" của Đảng từ trên hai mươi năm nay, thì các đồng chí giải thích sao cho ổn ?

LÃNG TỬ

Gia chánh

BÁNHI RÁN

VẬT LIỆU CHO VỐ BÁNH
Bột nếp Tàu : 600 g
Bột gạo Tàu : 140 g
Đường trắng : 300 g
Khoai tây củ : 200 g
Mè sống : 200 g
Bột nổi làm bánh (Levure) : 2 gói nhỏ

CÁCH LÀM VỐ BÁNH
Tàu nếp với bột gạo Tàu trộn đều, lấy 200 cc nước lạnh rây vào bột cho ướt đều, để bột sần, sẽ dùng sau (A). Lấy một soong cỡ 300 cc nước và 300 g đường, đun sôi cho tan đường, tắt lửa để dấy.

Khoai tây rửa sạch luộc cho chín mềm. Rửa ra bóc vỏ. Cho khoai vào một cái rây bằng kẽm (passoire), đặt rây lên nồi nước đường. Lấy muỗng gỗ chà khoai trong rây, cho rớt bột khoai xuống nước đường. Sau đó, lấy muỗng quấy khoai cho tan đều trong nước đường. Cho thêm 2 gói bột nổi vào quấy tan. Để soong nước đường có bột khoai này vào 2 thứ bột đã ướt sẵn từ lúc đầu (A). Nhồi thật đều tay cho đến khi bột mịn. Đẩy lại cho 1 hay 2 giờ sau sẽ dùng.

VẬT LIỆU CHO NHÁNH
700 g đậu xanh đã rối (thứ dậu xanh tách sẵn nước hột), 500 g đường
1 gói va-ni hay nước crème dứa, tùy ý, (hoặc 2 muỗng xúp nước hoa bưởi hay nước hoa cam.)

CÁCH LÀM
Đầu tiên ngâm một đêm, sáng dầm vỏ rửa sạch cho vào soong thối như cơm. Đầu chín thì lấy muỗng gỗ chà hoài cho đậu nhuyễn. Cho 500 g đường vào trộn cho đều, bắc lên bếp để nhỏ lửa. Quấy hoài cho tan đường và hơi khô. Cho nước hoa bưởi (hay va ni, dứa, nước hoa cam) trộn đều lên. Để hơi nguội, vo tròn bằng viên quất. Lấy bột vỏ bánh đã làm ở trên vo bằng viên nhân. Ép viên bột cho mỏng, đặt nhân vào giữa rồi vo bột quanh nhân sao cho vỏ bột mịn và kín. Bỏ ra khay đã rải mè, lắc cho mè thấm vào vỏ bánh. Để nhiều dẫu vào một cái soong dể dẫu sôi thì banh vo, thỉnh thoảng lấy dũa đẩy sát chảo cho bánh khỏi dính dẫu (Xem tiếp Tr. 10)

HỒNG HOA TÌNH SỬ

HỒI HAI

Sáng hôm sau, thức dậy sớm soạn xong hành trang, Biện Sinh thông một bức thư ngắn gọn từ vựng sự giả rồi lén ở đường đến trường thi. Nhìn những sĩ tử khác, Sinh cảm thấy một niềm tự hào nhen nhúm đến với chàng, như một người nắm được bí quyết thành công. Trong thời gian gần gũi Hồng Hoa Nướng, kiến thức chàng vượt bậc, vẫn tự xúc tích, khác hẳn những ngày trước chỉ biết có chồng sách cò diên...

biếu quan. Sau này một khi hiển đạt sẽ cử người về kính đê đến ơn quan cò lòng chiếu cố!

- Tại ha nào có quyết định, tuy nhiên tại ha thường nghe nói rằng: đồng tiền đi trước là đồng tiền khôn, đồng tiền đi sau là đồng tiền dại, mong công tử hiểu rõ.

ngần cân cũng không được. Chỉ mong thi chủ luận hiền để cao minh đức thánh hiền.

Nói đến đó, ông thò tay vào một cái bao vải nhỏ đặt trước mặt tử bao giấy, lấy ra một viên biếc ngọc, trao cho Biện Sinh:

tràng hoàng lộng lẫy, bốn bức tường như dát ngọc, toát ra ánh sáng mỡ áo lung linh.

Chàng cảm thấy lộng lẫy đê cho Hồng Hoa Nướng chủ động, Ậu ý. Biện Sinh mê man thả hồn lên đình Vu Sơn.

chúng sống với nhau như anh em một nhà, không hề có chuyện bất công, đi cả ngày chưa tìm ra ke gian tham thiết là một thiên đường nơi thế gian này. Thấp nghĩ là sau này, khi đi thi, chúng ta có thể xây dựng 1 thế giới theo mẫu Áo Tửng Quốc được, chẳng phải sao?

Biện Sinh đùa mà nhún lai qua làn sương mỏng. Áo Tửng Quốc xuất hiện khi tở khi môt, chàng tin lời Hồng Nhung là đúng, bèn gạt đầu tở y tán thành.

Nói rồi tên tiểu quan cũđi ha hẻ đứng dạy ra khỏi lều.

Còn lại một mình Sinh chán nản nằm đấy tày lên trán suy nghĩ tìm giải pháp an toàn. Đứng một lát chàng bắt dạy thay quần áo tìm đến lều quan phó khảo hy vọng gặp người thanh liêm cò thể giúp chàng qua lúc khó khăn này.

- Đây là viên ngọc MINH TÂM xin thi chủ luận trọng gấm giữ bên mình. Khi nào thi chủ thấy nghi ngờ sát lan trần thì bỏ vào miệng nuốt, tày đó sẽ tằm lại lương tâm trong sáng may ra cò thể cứu giúp chúng sinh khỏi kiếp luân than....

Khi tỉnh giấc thì mặt trời đã ló dạng, Sinh bắt đầu Ậu ngắm cây hồng như một cành trai trẻ say Ậm nhìn người tỉnh chân gói... Tiếng chim riu riu Ậm ngoài kia kéo chàng tở về với thức tày, vén màn bước ra khỏi xe, lều dài đêm trước đê tan biến như sống mai... Bước ngựa xong, chàng lại tiếp tục lên đường.

Hai người bèn tở về cở xe nhỏ tở bản chuyện hành sự. Hồng Hoa Nướng đùa ra nhiều kế hoạch tình vi, Biện Sinh rồi rít khen là kỳ diệu... rồi kéo nàng vào lòng vậy cuộc mây mưa. Như đê ăn mừng một quyết định môt, cở rởng độ tăng cao... trong cơn gió tấp mụa xạ, Biện Sinh đê rở đi gói vải đựng ngọc Minh Tâm xuống sàn xe, viên ngọc qua khe gỗ mất dạng tởng lượy tuyệt dạy. Biện Sinh không hề hay biết...

Sau khi nghe trình bày tở sự, quan phó khảo chép miệng thở dài:

- Ta đã đọc quyển bút của công tử, vẫn tở hùng hồn hay lắm, cò điêu là tở tưởng hời phóng khoáng, vượt lể lểi, không thể nhầm đầu tày ruyền những công tử r Ật tở xứng đáng được chọn bằg, nhớ khoa này. Ngặt môt nỗi quan chánh khảo lũng tham vào đây, vậy cảnh lại nhiều, nếu không đui lể lạc, ông tày sẽ tìm môt cách ngăn can, bẻ lũng tằm vết đê gia hai công tử. Đến lúc đê thi không thể nào cứu vãn được nữa.

Xong đầu đó, chàng lấy vĩ sự giả ha lay tày ô rở lại lui ra ngoài tở về phòng. Về đến nơi Sinh lo tở xếp hành trang, vả xong thì trời cũng đê a sáng, chàng đôn hết của cái xuồng trâu mua môt con ngựa và môt cở cũ đê làm phụng tiện đi đường. Tở lên Tày Thiên Tự, Sinh vợ và ra vườn đào bụi hồng, lấy đất bẻ rỏ lại cấy thân rỏ để lên xe, xong đầu dạy chàng sửa soạn môt số lương khô và nước uống rồi đành ngựa nhằm hướng Đờng Bắc rong ruổi. Lúc đó m Ật tở trời đê gần đúng bóng....

Đường đi càng lúc càng hiểm trở, khi lên đốc, lúc xuống đèo, khó cực kỳ! Sao cho kiệt! Càng cực nhọc, Sinh càng chịu đựng, thù hận dâng lên, chàng oán trách thế gian bạc bẻo, lòng rở gian tham. May là chàng cò Hồng Hoa Nướng an ủi nên chàng môt đũ nghị lực hướng chịu môt phong trần tở tở tở.

MỘT VẬT LÌNG VÊ KHA TƯ LAP QUỐC.

Kha Tư Lap vốn là môt quốc gia giàu mạnh, địa thế hiểm trở, đên đôi này Quốc Vương chỉ cò môt con trai nòi đỏi, chàng may thay tở môt bệnh kinh niên, tính mạng bị đê dọa, vua cha buồn rầu biêng nhóc việc triều chính. Lại thêm Hoàng Hậu tin đĩ đoán, rước thầy phù thủy về đĩu trị cho thái tử, bà bị tền phu thê môt hoặc lảm nhiều chuyện thị phi. Quan lại tởng triều mướn thế lũng đọa viên nước, đê tày ra sừ c Ậo thuế nặng. Dân tình tày tán oán hồng cao ngút trời xanh. Thế nước vi vậy môt tở nên trở, đên đôi này Đại Ngô Chiên tranh chi cở cở hội thuận tiện là bùng nổ. Do lể đê cả Hồng Hoa Nướng nói với Biện Sinh nên lợi dụng cở hội đê gây dựng cở đờ tại Kha Tư Lạp Quốc...

Khi ban giám khảo phát đê thi, đọc xong Biện Sinh cảm bút viết không ngừng, nét chữ như rồng bay phượng múa, y vẫn mạch lạc hùng hồn như mướn vượt khỏi thực tày đê bước vào môt thế giới mới môt. Chưa đê đầy môt giờ, Sinh đê a nộp卷子 làm ban giám khảo và những sĩ tử khác ngạc nhiên không ít! Ra khỏi phòng thi, Biện Sinh thả bộ lũng ngắm trời xanh, lòng sung sướng môt tưởng ngày vinh quy bái tở...

Nói đến đây, ông cảm chén trà đưa lên miệng hớp môt ngụm nhớ môt đê cở thi giờ suy nghĩ rỏ tiếp:

- Chi bằng công tử chịu khó lãnh môt ít lều, cở cở hội thuận tiện tở về cũng không mướn. Nếu công tử khờ sợ đường xa khổ nhọc, tày sẽ tiến cử công tử với Quốc Vương Kha Tư Lạp với tày vốn là cở thân giao, Ngài rất ham chuộng người hiền.

Cho ngũ nghĩ môt Ận cở, nhân tiện đũ lương khô ra ăn đê lấy sức tiếp tục hành trình, vừa ăn, Sinh vẫn nghĩ về cuộc phiêu lưu lự kỷ khộ tiền khoáng hậu; chàng đũng dạy vén tấm màn vải ngắm bụi hồng, cây hồng vẫn xanh tốt, hoa đỏ vẫn khoe sắc cùng cành vật, Sinh nào ngờ môt tở trời chóng tởi đê gác 1 Ậi Hồng Hoa Nướng... Ăn xong, chàng buộc ngựa vào xe rồi tiếp tục lên đường, chẳng mấy chốc, mặt trời đã an môt sau dạy núi phía Tây, chàng dừng xe lại bên ven rừg, buộc ngựa cận thân, lấy nước tởi vào rỏ hồng rồi môt lén xe nằm ngủ. Chưa đê môt khắc, Sinh đê thấy môt nặng trĩu, chàng thiếp Ậi lúc nào không hay. Đang ngủ, Sinh chờng thức giấc vi cở người lay gọi. Môt mắt ra, nờ ánh trắng xuyên qua khe vai Sinh thấy Hồng Hoa Nướng đê ngồi bên cạnh không biết tở lúc nào. Nàng nói với Sinh:

Đêm đêm, trong giấc mộng, Hồng Hoa Nướng lại hiện ra, đê Sinh đến môt lều đài khác, và môt sáng, khi thức dậy, Biện Sinh lại cảm thấy được an ủi cở gần gũi môt mài trên đường thiên lý.

Khi vượt khỏi biên thừy, sang đên địa phận Kha Tư Lạp khí hậu càng ngày càng lạnh lều, tuyết rỏ bao trùm cảnh vật. Sinh phải đệt lể lể làm lỏ sứ rở trong xe đê cở lạnh khỏi bị tổn hại vi bằng hành tuyết đổng. Môt đêm Hồng Hoa Nướng đên với Sinh trong giấc mộng, môt mặt cười vui khác thường, nàng nói với Sinh:

TRIỆU ĐƯƠNG CỬ SĨ

CON MA HỌ CỬ

(Tiếp theo Tr. 9)

chẳng sao, hẳn rừng rậm môt cái rỏ biến thành bở xoàng, khoác trên đôi vai gầy môt tấm vải sơ đằm mầu và khúc đi. Địa điểm đỏi tiên là phòng Sơn Tinh Thủy Tinh; sau khi đệt nhập vào phòng hẳn sẽ chui vào năm giữa 2 đũa rỏ, sẽ chỉ huy tày ra xiết cở chúng cùng môt lúc. Hả hả! Ủa sao la đũ, cảnh của như đê đệt hẻ sẻn. Hản mịch dân dạy của chui vào phòng... thì Ậm môt cái, chầu nước tiêu đệt đệt khai đệt Ậo xuồng, lẩn Ật đằm tằm vẫn sỏ khoác trên vai y thẳm đên tận xương tủy y. Y đang sạch sụa, chấp choạng ki Ậm lỏi ra thì đằm phải nhưng hơn bở chúng rả ngay cở a phòng, môt thùng xăng, tẻ bở nhào đầu lều đệt xăng sỏng gỏ. Thế mà chúng đê chui tha chọ y đũu, chúng còn lấy ná cao su bắn sỏ vào y nữa. Nhạc thì chui, những gì đệt chỉ cởn cách thoát thân cở hủi mà thôi: con ma nhập vào vách và biển môt.

TỖ đêm đó, con ma không chịu xuất hiện nữa và lủ tẻ đằm ra nhớ hản. Nhưng m Ậc đò chúng hết cầu cở đên phủ đợng chén, con ma vẫn biết tằm và vết mầu bồng đưng hiện môt. Lầu lâu hương lúc cả gia đình ông Hoan đĩ chơi vắng nhà, hản rởn rẻn chui vào phòng ông Hoan lấy chai nhớ nhớ vài giọt trên xiềng xích rỏi lũng lể bở đi.

Tối đên, môt mình trong lều, Sinh lặng ngẫm đên đêu kiểm điểm những việc làm trong thời gian qua, c Ậc cở phiêu lưu kỷ đỏi Hồng Hoa Nướng đùa Sinh tở ngạc nhiên này qua ngạc nhiên khác hình ảnh năng lay tở về tở công tử tưởng Sinh quyền rỏ, như kêu gọi, như thức giục làm Sinh cảm thấy lũng, ngày ngát. Đột nhiên, như tở đêy lũng, môt y nghĩ đêng lên đêp mạnh vào tiềm thức Sinh: Cuộc phiêu lưu phân tở nhiên của chàng cở thế kéo dài môt đệt khộ? Hồng Hoa Nướng đũ sao công tử là "người" cởi Ậm. Chi bằng chàng đôn nghị lực chấm đệt cuộc phiêu lưu với Hồng Hoa Nướng đê tở về với c Ậc cở sống bình thường trong x Ậ hủi loài người. Đê giữ lại hẻ, chàng sẽ đem trong lại bụi hồng trong vườn đinh thừ bở hoang lủ trước. Sau này khi rảnh rỏ, chàng sẽ đên tìm Hồng Hoa Nướng tằm sự. Như vậy c Ộ lể là thường sách... Sinh bõn chón, bấn khoăn, y nghĩ bị đặng c Ộ giữ sức quyền rỏ của Hồng Hoa Nướng và tiếng gọi của đêy lũng. Đung lung đó, c Ộ người vén cửa lều lên tiếng:

- Đờng đi hiểm trở xa xôi xin công tử bảo tởng mình vắng.

Biện Sinh kính cẩn đưa hai tay nhen thi, cảm Ộn qua tay phó khảo rồi về lều với vả thủ xếp hành trang, đang đên trốn khỏi trường thi, nhằm hướng Tây Thiên Tự môt mài. (Đỏi sau Chính sử bản rằg: nếu không cở tên quan chánh khảo tham ô, chặc là Biện Sinh đê vinh quy bái tở, chấm đệt cuộc tình phiêu lưu với Hồng Hoa Nướng đê sống đỏi sống bình thường thanh bạch, cở đêu phải với vàng đang đem bở trốn, sỏ c Ộ đón phải đêm theo Hồng Nhung như sau này...)

Nhỏ gần kinh đô, đường xá bằng phẳng nên chẳng môt chốc Biện Sinh đê đi đệt c Ộ đôn loan xa, chàng đũng lại cho ngũ nghĩ môt Ận cở, nhân tiện đũ lương khô ra ăn đê lấy sức tiếp tục hành trình, vừa ăn, Sinh vẫn nghĩ về cuộc phiêu lưu kỷ khộ tiền khoáng hậu; chàng đũng dạy vén tấm màn vải ngắm bụi hồng, cây hồng vẫn xanh tốt, hoa đỏ vẫn khoe sắc cùng cành vật, Sinh nào ngờ môt tở trời chóng tởi đê gác 1 Ậi Hồng Hoa Nướng... Ăn xong, chàng buộc ngựa vào xe rồi tiếp tục lên đường, chẳng mấy chốc, mặt trời đã an môt sau dạy núi phía Tây, chàng dừng xe lại bên ven rừg, buộc ngựa cận thân, lấy nước tởi vào rỏ hồng rồi môt lén xe nằm ngủ. Chưa đê môt khắc, Sinh đê thấy môt nặng trĩu, chàng thiếp Ậi lúc nào không hay. Đang ngủ, Sinh chờng thức giấc vi cở người lay gọi. Môt mắt ra, nờ ánh trắng xuyên qua khe vai Sinh thấy Hồng Hoa Nướng đê ngồi bên cạnh không biết tở lúc nào. Nàng nói với Sinh:

Giữ thế, ngày đi đêm nghỉ, môt đêm Hồng Hoa Nướng lại đê Sinh đến môt lều đài khác, và môt sáng, khi thức dậy, Biện Sinh lại cảm thấy được an ủi cở gần gũi môt mài trên đường thiên lý.

TUỆ THẢO

Nói quan giả nói sinh ngồi chờ rỏi lại bàn viết thảo 1 lá thư dài gửi thiệu chàng với Quốc Vương Kha Tư Lạp. Ông bở thừ vào bì, niêm phong lại đê cho sinh rỏi độn chàng:

- Đờng đi hiểm trở xa xôi xin công tử bảo tởng mình vắng.

Về đên nhà tởi vấn c Ộn tởi môt. Sinh hấp tấp chạy về gia nhân mà Phật gặp vĩ sự giả. Ông đang ngồi bắt đợng trên bở đôn. Sinh rỏn rẻn lại gần quỹ bên cạnh. Như biết c Ộ chàng tở về, ông khẻ nói:

- Thi chủ khỏl cần kẻ lể, bản tằng đê rỏ tở sự. Nhân loại con vờng bẻ khỏ' mề nh mớng, riêng thi chủ' nghiệp chường c Ộn nhiều, e rằng càng ngày càng chông chặt. Hồng Hoa Nướng là yếu nữ cao tay, những không thể hoàn hản h nếu không c Ộ người giúp sức. Nay vi hoàn cảnh thực đêy thi chủ đê nhất định mang n Ậng theo thi bản tằng c Ộ mướn

Nói rồi Hồng Hoa Nướng đưa tay kéo Sinh dạy rỏ hai người bước ra khỏi xe, lạ thấy cánh rừg đê biển môt, Sinh thấy trước mắt môt lều dài lũng lể Ậu ánh như sương đêm. Hai người sỏng vai lủt trên lỏi đi, trong khoảnh khắc đi vào tởi bên trong. Tở nữ kính cẩn ra đón rừc rỏi rồi hai người dùng bủ rỏt thịnh soạn, mơn Ận toàn là những vĩ vật trên thế giới. Nhỏ đôn tở đê đệt đệt nỏ ngạc nhiên của Biện Sinh, Hồng Hoa Nướng vủ lên tiếng:

- Khi ra khỏl Tây Thiên Tự thiếp không c Ộn bị sử Ậng kèm toa nên quyền phép kỳ Ậ c Ộ thể làm nhiều việc huyền diệu, xin chàng ch Ộ' ngạc nhiên.

Nói rồi, Hồng Hoa Nướng cầm tay Biện Sinh, kéo chàng bay vủ lên cao, c Ộ lạnh thừu vô bản tai. Chờng môt khắc thời gian, hai người đũng lại trên mây cao Hồng Hoa Nướng kêu Biện Sinh nhìn xuống đết. Qua lều sống mớng, chàng thấy môt thành phố tấp nập khác thường, đên chúng đợng đức, c Ộ về nào nhiệt. Hồng Hoa Nướng nói với Biện Sinh:

- Đây là Áo Tửng Quốc, đên

- Phụ chàng đêy là lểu của s Ộ tở lể?

Biện Sinh lên tiếng x Ậc nhận và môt người lạ mêt vào lều. Vừa kip an t Ộa, người lạ mêt - đặng đêp bản tiên - nói với Sinh:

- Tại ha là tỳ viên của quan chánh khảo. Hồi chiểu sau khi đọc xong bài thi của công tử, ngài tuyền lể r Ậ nh cho tại ha đem nay phải đên gặp công tở ngay.

- Chẳng hay người c Ộ đêu chỉ dạy bở?

- Quan chánh khảo tuyền rằg: Quan viên của công tử rất trực tuýt những vĩ tở c Ộ phân phạm thừg khỏ quân, nếu công tử không biết đêu thi không những không đệt bằg hẻ, đê danh mà c Ộ c Ộ khi phải mang hoa vào thân.

Nói xong tên tiểu quan cũđi hệ hệ ra đêu đêc chỉ. Thừ ra quan chủ khảo chỉ là môt tham quan phái người đên đỏi chàng phải lo hỏi 1 Ộ. Vua sỏ, vua giận, Sinh c Ộ gắng giữ bình tĩnh, tở tởn tởi lỏ:

- Xin nh Ộ người về tởnh với quan chủ khảo rằg vẫn sinh chỉ là kẻ bản s Ộ, lấy đầu ra vàng bạc đê giá đê lo

Nói rồi Hồng Hoa Nướng đưa tay kéo Sinh dạy rỏ hai người bước ra khỏi xe, lạ thấy cánh rừg đê biển môt, Sinh thấy trước mắt môt lều dài lũng lể Ậu ánh như sương đêm. Hai người sỏng vai lủt trên lỏi đi, trong khoảnh khắc đi vào tởi bên trong. Tở nữ kính cẩn ra đón rừc rỏi rồi hai người dùng bủ rỏt thịnh soạn, mơn Ận toàn là những vĩ vật trên thế giới. Nhỏ đôn tở đê đệt đệt nỏ ngạc nhiên của Biện Sinh, Hồng Hoa Nướng vủ lên tiếng:

- Khi ra khỏl Tây Thiên Tự thiếp không c Ộn bị sử Ậng kèm toa nên quyền phép kỳ Ậ c Ộ thể làm nhiều việc huyền diệu, xin chàng ch Ộ' ngạc nhiên.

Nói rồi, Hồng Hoa Nướng cầm tay Biện Sinh, kéo chàng bay vủ lên cao, c Ộ lạnh thừu vô bản tai. Chờng môt khắc thời gian, hai người đũng lại trên mây cao Hồng Hoa Nướng kêu Biện Sinh nhìn xuống đết. Qua lều sống mớng, chàng thấy môt thành phố tấp nập khác thường, đên chúng đợng đức, c Ộ về nào nhiệt. Hồng Hoa Nướng nói với Biện Sinh:

- Đây là Áo Tửng Quốc, đên

- Phụ chàng đêy là lểu của s Ộ tở lể?

Biện Sinh lên tiếng x Ậc nhận và môt người lạ mêt vào lều. Vừa kip an t Ộa, người lạ mêt - đặng đêp bản tiên - nói với Sinh:

- Tại ha là tỳ viên của quan chánh khảo. Hồi chiểu sau khi đọc xong bài thi của công tử, ngài tuyền lể r Ậ nh cho tại ha đem nay phải đên gặp công tở ngay.

- Chẳng hay người c Ộ đêu chỉ dạy bở?

- Quan chánh khảo tuyền rằg: Quan viên của công tử rất trực tuýt những vĩ tở c Ộ phân phạm thừg khỏ quân, nếu công tử không biết đêu thi không những không đệt bằg hẻ, đê danh mà c Ộ c Ộ khi phải mang hoa vào thân.

Nói xong tên tiểu quan cũđi hệ hệ ra đêu đêc chỉ. Thừ ra quan chủ khảo chỉ là môt tham quan phái người đên đỏi chàng phải lo hỏi 1 Ộ. Vua sỏ, vua giận, Sinh c Ộ gắng giữ bình tĩnh, tở tởn tởi lỏ:

- Xin nh Ộ người về tởnh với quan chủ khảo rằg vẫn sinh chỉ là kẻ bản s Ộ, lấy đầu ra vàng bạc đê giá đê lo

Nói rồi Hồng Hoa Nướng đưa tay kéo Sinh dạy rỏ hai người bước ra khỏi xe, lạ thấy cánh rừg đê biển môt, Sinh thấy trước mắt môt lều dài lũng lể Ậu ánh như sương đêm. Hai người sỏng vai lủt trên lỏi đi, trong khoảnh khắc đi vào tởi bên trong. Tở nữ kính cẩn ra đón rừc rỏi rồi hai người dùng bủ rỏt thịnh soạn, mơn Ận toàn là những vĩ vật trên thế giới. Nhỏ đôn tở đê đệt đệt nỏ ngạc nhiên của Biện Sinh, Hồng Hoa Nướng vủ lên tiếng:

- Khi ra khỏl Tây Thiên Tự thiếp không c Ộn bị sử Ậng kèm toa nên quyền phép kỳ Ậ c Ộ thể làm nhiều việc huyền diệu, xin chàng ch Ộ' ngạc nhiên.

Nói rồi, Hồng Hoa Nướng cầm tay Biện Sinh, kéo chàng bay vủ lên cao, c Ộ lạnh thừu vô bản tai. Chờng môt khắc thời gian, hai người đũng lại trên mây cao Hồng Hoa Nướng kêu Biện Sinh nhìn xuống đết. Qua lều sống mớng, chàng thấy môt thành phố tấp nập khác thường, đên chúng đợng đức, c Ộ về nào nhiệt. Hồng Hoa Nướng nói với Biện Sinh:

- Đây là Áo Tửng Quốc, đên

con ma họ cũ

Ông Hoan vừa loan báo sắp dọn lại căn nhà cũ của giông họ Cù, bầu không khí trong sợ ông bỗng sôi nổi hẳn, người nhao nhao phấn khởi, kẻ quyết định cản ngăn. Ai ai ở khắp trong vùng mà không rõ ràng nhà đó có ma? Đây là một sự thật không ai chối cãi được, và sự thật đã in sâu trong dự luận quần chúng đến nỗi ông thường gia góc Hoa đã từ cảm thấy có bốn phần phải đã động đến vấn đề này, và đã đứng đắn trước khi bàn đến giá cả thuê nhà!

"Gia đình chúng tôi dọn đi từ lâu rồi, ngay sau buổi tối hôm đó..."; ông tự rùng mình như hồi tưởng lại nỗi kinh hoàng của đêm đó. Ông ngưng giây lát rồi nói tiếp: "Tôi đó, bà chỉ ruốt của ông nội tôi đang trang điểm trước khi đi đi tiệc, bỗng thấy đôi bàn tay xương xẩu chọt xuất hiện từ hư vô đặt lên vai bà..."

"Bà hét toáng lên rồi lồm đi, cả nhà ủa vào thì chẳng còn thấy gì nữa. Sau bữa đó, mấy người giúp việc trong nhà tôi, họ bỏ đi gần hết. Ban đêm có những tiếng động kỳ dị vọng lại từ thụt phòng và từ hành lang, khiến chúng tôi không tài nào nhắm mắt được. Sau vài bữa như vậy, chính chúng tôi cũng bỏ nhà đi luôn."

Ông Hoan nhất quyết thuê, và người thường gia lại kể thêm:

"Đã rất nhiều người đã từng nhìn thấy tận mắt con ma của giông họ chúng tôi, có người sợ đến phát điên!"

Không một lý luận nào lay chuyển nổi ông Hoan. Lý do thật giản dị, toà nhà rộng thênh thang năm giuá cảnh quanh bao la, cây cối rậm rạp, bồn cỏ xanh um, từ nhà đi bộ lái chó sói mới của ông chỉ mất có chừng chục phút, mà giá thuê thì rẻ mạt: thật là dịp may hiếm có!

Vài tuần lễ sau, gia đình ông Hoan dọn lại căn nhà của họ Cù. Ngoài ông bà ra, còn có 4 người con. Đức, cậu con cả, là một thanh niên tinh nghịch nhất, vừa thấy bóng dáng đàn bà con gái từ xa là mặt anh đã đỏ gay, ấp ửng không ra lời. Sau giờ học, chàng thường quanh quẩn nơi hồ tắm công cộng hoặc sân vận động, dường như chẳng cần đá bóng, bởi lỗi để để nên cái nhựa sống của tuổi đời mới đang cuộn cuộn trong huyết quản.

Thùy, cô em kế của Đức rất được ông bà cưng chiều, và ngược lại nàng cũng bị ông anh và 2 cậu em huà nhau bắt nạt suốt ngày, miêng leo leo rằng "con gái chiều qua đằm thắm". Cô nàng cũng chẳng là tay vịn, nàng lập cá mồi chiến lược dựa trên nước mắt và võ mồm để chống trả những đòn của phe nam.

Sau Thùy là Văn và Võ, song ít ai kêu tên thật hai cậu bé, mà thường gọi là Sơn Tinh và Thủy Tinh, cũng một loại với yêu tinh quỳ quái.

Tháng sáu, trời cao nguyên thán đẹp, mùi nắng thông thơm ngát. Ngồi trong chiếc xe cam-nhông nhỏ nọ để chờ đồ đạc, gia đình ông Hoan lặng tai nghe chim hót véo von. Vài chú sáo nghịch ngợm đuổi nhau trên cành, vài chú công diều nhảy giữa những lùm cây rậm rạp, trên mặt đất rêu xanh rì. Nhưng...

khi xe cam-nhông vừa qua công chính tiên vào toà nhà của họ Cù, mây đen kit bông kéo đến đầy trời, không gian như lắng đọng lại, một đàn quạ lượn qua lượn lại quanh nhà trong im lặng...

Vừa dật chân lên thêm nữa, trời bất thình lình đổ mưa. Một bà già đang đứng đợi họ tại ngưỡng cửa, đó là người đi lại gia thân tín đã được ông chủ nhà giao phó việc trao chìa khóa cho gia đình ông Hoan. Bà ta cùng là người trong vùng. Bà hướng dẫn gia đình ông Hoan đi thăm từng phòng. Tối thụt phòng, bà Hoan chợt thấy một vết màu đỏ xém trên sàn gỗ, cạnh tủ sách. Bà bèn hỏi người vú già:

"Chỗ này dính gì thế, bà? Bà già ha thấp giọng, mát

đáo dác nhìn quanh như só có người rình thám:

"Máu đây!"

Bà Hoan kêu lên:

"Khớp! Tôi chẳng thích máu chút nào cả, tôi lấy để lau ngay đây."

Bà già mỉm cười, giọng nhỏ nhẹ:

"Đó là máu bà Cù Vạn Kiếp bị chônng giết ngay tại nơi đây vào năm 1548. Vài năm sau, ông ta biến tích thành trường hợp rất lạ lùng, đến nay cũng chưa tìm lại được xác. Ông hôn ông còn vướng phải tội giết người vẫn còn quanh quẩn trong nhà này. Biết bao du khách đã từng được chiêm ngưỡng vết máu này, và lại, bà có chùi cũng đến thế thôi, nó không đi đâu!"

Thùy:

"Đùa hoài, dùng bột Nab là nó đi ngay."

Nói sao làm vậy, nàng vội tay rút từ trong làn mây ra nạo để nạo thuốc, rồi quỳ xuống loay hoay chùi cọ trước ánh mắt đầy sợ sệt của bà vú già. Vài phút sau, chẳng còn vết tích gì nữa, nàng dặt chi mỉm cười:

"Tôi biết mà, bột Nab này hiệu nghiệm lắm!"

Nàng vừa dứt lời, bỗng có một tia chớp sáng rực trời, theo sau là tiếng sấm kinh thiên động địa: ai nấy đều giạt mình đứng bật dậy, riêng bà vú già thì ngã lăn quay ra bất tỉnh. Một hồi lâu lay quỳ, bà ta mới tỉnh, bà lật đật ra về và dặn dò ông bà Hoan trước khi cáo từ:

"Ông bà nên cẩn thận, hãy để cao cảnh giác. Tôi e là sắp có chuyện không hay đâu đây. Mặt tôi đã từng thấy, tại tôi đã từng nghe nhiều điều thật khủng khiếp trong nhà này."

Bóng bà già loang loạng chìm trong cơn mưa thối lù

rồi mất hút sau rặng thông cao vút hai bên lối vào...

Đêm đó, giông tố giăng đầy trời, mưa tầm tã, gió rít từng cơn, tuy nhiên không có chuyện gì đáng kể xảy ra. Sáng hôm sau, cả gia đình đang quây quần quanh bàn điểm tâm, Thùy bất thình lình nhồm dậy, chạy ra khỏi phòng. Nàng trở lại vài giây sau đó và kêu lên thảng thốt:

"Lại có máu rồi!"

Bà Hoan lắc đầu:

"Không phải bột Nab đâu mẹ dùng lâu lắm rồi, nó tốt lắm."

- Con Thùy chớ hoảng, để con cao nó đi cho mẹ", vú nhà nói xong, Đức tất tả chạy đi.

Hết Đức đến Thùy tranh nhau chùi, mà hôm sau, rồi

dây, giây có đề đã được nào quán quân chạy đua xe hơi X, nào hãng sản xuất bóng Y khen tặng. Chúng tôi ở ở chai nhốt trên mặt bàn này cho cu nhè. Bao giờ hết Cu lại cho biết, chúng tôi sẽ biếu Cu thêm, xin Cu chờ ngại!"

Miêng nói, tay làm, ông Hoan dặt chai nhốt trên bàn rồi lúi vào buồng khép cửa, leo lên giường đắp chăn ngủ tỉnh queo.

Con ma họ Cù sống sợ, đứng chết trăn. Rồi nổi uất hân dâng cao như thủy triều, y quàng chai nhốt trên sàn gỗ và chạy rầm rập trong hành lang, miệng phát ra những tiếng hú rùng rợn, chúng quanh người tỏa ra một thứ ánh sáng xanh rất là ma quái. Y chạy đến đầu cầu thang,

ánh cửa đôi diện bất thình lình mở toang, hai bóng trắng nhỏ chạy ra, một cái gói bông bay xoẹt ngang tay y, rồi một chuỗi cười khúc khích nổi lên. Y chưa kịp hoàn hồn, cánh cửa phòng bên cạnh bỗng nhiên bị đẩy tung ra, và trái bóng tròn đập cái rầm ngay trung bụng y. Một giọng khàn khản vịt đục trổ lên trong bóng tối. Nhào 1-0!"

Không hề chần chừ lâu hơn, chỉ còn một cách thoát thân: con ma tức khắc nháp vào vách tường và biến mất.

Vết tội căn phòng bí mật của y ở phía trái căn nhà, con ma tựa lưng vào một tia sáng trắng thờ hồn hể, tâm trí rối bời. Với sự cố gắng phi thường, y thu hết tâm lực và kiểm diện tình thế. Trong suốt quá trình hoạt động sáng chói và không ngừng trên 400 năm, chưa bao giờ, qua thật chĩa bao giớ bị sỉ nhục như vậy. Y liền tưởng đến bà bác ông chủ nhà bị y nhốt trong lúc đang cuỗ duyên tự mãn với bóng mình trong gương, rồi cố gắng giúp việc bị đồng kinh chỉ vùi nhìn thấy y dùng nhắm mắt sau màn cửa.

Rồi quan phủ người trong họ bị y thổi tắt nến trong khi đọc sách một mình trong thụt phòng, sợ đến điên luôn, rồi bà chị quan thượng thư đời họ Cù thứ 15, một số môn thiét giặc chợt thấy cơ bộ xuống đang ngồi đầu giường, vừa đọc trộm trang nhật ký bà viết dở vùa phe rằng trắng cả đời nhân nộ. Tự độ đó, bà ta ốm liệt giường mất mấy tuần, đến khi bình phục bỗng nhiên năng lẽ bai lạ thường!

Đầu đã hết, còn chuyện quan huyện đời thứ 18 bị y nhốt là bài thơ tằm vào miệng đến phát sặc sụa hơn. Trước khi tắt thở, quan đã kíp trời trần với năng hầu là

chính con ma của họ nhà đã nhốt con "củu sô" này vào họng ngài, và cũng nhờ' lại bài này mà ngài đã ăn lận được của bạn bạc đến cả trăm quan tiền!

Cả một quãng đời tu n g hoành ngang dọc hiển về trng kỳ ức y, từ bác thợ mộc đá từ sắt vì thấy bản tay đã mực nát bỏ trên sân nh đến c hát á đào nổi danh t đời thâm nhà bị y trêu cợt, sớ bóng cả họ, mãi về sau còn thấy đầu 5 ngón tay y trên lán da trắng nõn của nàng, mà có trát bao nhiêu phần nư cũng không che hết. Với sự say mê của một nghệ sĩ, y hồi tưởng lại những hình thành tích lũng lay nhất, từ lúc y đôi lốt "ma-cà-rông-chuyên-hút-mau-trẻ-nít-hư" đến lúc y ngồi chồm chồm ngay trước của chính chời giặc ranh với chính xướng cốt mình (Báo chí trong vùng đã từng thuật về y sau đây với đầy đủ chi tiết!).

Thế mà giờ đây bị một lũ "hậu sinh khả ố" tặng nhốt rồi ném gói bông, ném bóng tròn vào người. Thật quá sức chịu đựng của một con ma, và lại, đã ma nào trong lịch sử bị phỉ báng đến mức độ này đâu? Y càng quyết phục hận và trầm ngâm suy tư cho tới khi trời hừng sáng.

Hôm sau, gia đình ông Hoan bàn tán thật lâu về con ma. Tuy bị mịch lọng khi thấy ma không chịu lấy chai nhốt, ông Hoan vẫn khuyên giải con:

- Bớ không muốn các con n gây thiệt hại cho con ma. Xét nặng giá ở trong này từ lâu rồi, ta không nên c ở thái độ khiếm nhã như n ném gói hoặc bóng. (Sơn Tinh, Thủy Tinh và Đức lấy củi, ch o huyếch nhau cưỡi khoái trá). Nhưng mắt khác, giá mà củi khủi thì chớ chai nhốt thì ta sẽ phải để giả xuống tháo xích cho giả, chứ làm sao nhắm mắt nổi với tiếng khua ám c bên tai!

Trong suốt tuần lễ đó, gia đình ông Hoan không bị con ma quấy nhiễu. Vẫn đáng để duy nhất là vết máu trên sàn gỗ mỗi hôm đời một màu, hôm thì tím lại, hôm thì đỏ xém, có hôm lại, ngà sang màu xanh rêu, mà của ra vào thụt phòng vẫn được khóa chặt, cửa sổ thì then chốt kín mít. Sơn Tinh Thủy Tinh khám phá ngay ra cách xử dụng "cả tịch kỳ nhông" giá vết máu. Mỗi tối chúng danh cuộc với nhau, tên nào đoán gần trúng nhất hôm sau vết máu sẽ ngả màu gì thì ngày hôm đó sẽ không phải đi...danh rang trước n, không phải đi rớt nước cho hổ mỗi khi hổ sai nê... và còn được tên thua cu c c lằm giường hồi cho. Thất là lý kỳ và hào hứng! Riêng Thùy thì ngày nào cũng đem giẻ ra lau chùi vết máu, nàng áp dụng đủ mọi phương pháp kỳ cò, chài, lau với đi mọi thứ bột.

Thế rồi một đêm kia, cầ nh đang yên giấc bỗng có tiếng sất rồi loảng xoảng vọng từ phòng khách. Sợ là con m a hôm đó chốt này ra ý định xách đôi long đũa đi đống tung bày trong phòng khách rama mi vài đùng ngon mồi, hầu lấy lai uy tín với "dịch".

- Ta cầm dao đi mua tại từng phòng, tới phòng h a i tháng nhờ thì ta sẽ chém gói bông, vào phòng tăng nhệ Đức thì ta sẽ bằm xương qua bóng, sau đó sẽ tới phiên b o m e chúng rồi con n anh Thủy...hà hà."

Những gì chao, sau cầy đạo năng thế! Cái đây mấy tram năm về trước, hẳn đã từng vùa phóng ngựa vùa mưa đời dao này xông pha nơi tr ần mạc! Con ma khê nệ vác đời

GIA CHANH

(Tiếp theo tr. 6)

cháo hoặc dính lẫn nhau. Khi bánh chín vàng, nổi lên là được.

GHÍ CHỮ : Khi đun đậu sôi rồi thì vớt bớt lửa rồi mới cho bánh vào chiên. Sau đó để lửa vừa và, bánh mới nở to, nhẹ và vàng đều. Nếu vớt, để lửa lớn khi cho bánh vào, bánh sẽ vàng nhanh nhưng rổ ít, lấy ra sẽ bị mộp lại.

BÀ TUYẾT ANH

GIA CHANH PHỤC VỤ BAN ĐỌC

Kể từ số tới, trong tinh thần phục vụ Ban Đọc, chúng tôi sẽ cố gắng trả lời các thắc mắc và câu hỏi về gia chánh của quý vì đợc gia trên mục này. Các bà, các cô và các anh chị sinh viên có thể hỏi những gì quyết nhớ nhớ trong cách ăn uống hoặc cách làm một món ăn, một món tráng miệng Việt Nam đặc biệt nào... Đặc biệt là chúng tôi sẽ cố tìm ra cách làm những món ăn Việt Nam với những vật liệu cơ thể tìm được dễ dàng tại ngoại quốc, cho phù hợp với hoàn cảnh Việt Kiều ở hải ngoại.

Xin quý vị vui lòng gửi câu hỏi kèm theo PHIEU PHỤC VỤ BAN ĐỌC. (Những câu hỏi không kèm theo phiếu này sẽ không có giá trị).

PHIEU PHỤC VỤ BAN ĐỌC

TÊN :
ĐI A CHỈ : (không bắt buộc)
.....
Xin Quý Vị gửi Thắc Mắc về GIA CHANH kèm theo phiếu này về toà soạn NHÂN BẢN.

HIẾN TIN

. Cha là **CHIA HU LIENG**, con là **CHIA LY SAT**, sang Pháp khoảng cuối tháng 3-78, xin liên lạc với **H. THỊ THANH** ở 36 J.B. Clément-94800 VILLEJUIF, Tél : 678 85 99.

. Tìm anh **LÊ VĂN DUNG** học ở University of Tasmania Sandy Bay Hobart (Úc Châu), con ông **ĐẠI** và bà **SON** ở Việt Nam, phố Trần Tấn Phát, số nhà 9/8. Liên lạc ngay với địa chỉ: M.NGP, 1 Allée des Sophoras - 92330 SCEAUX . Anh **CHUNG MINH THUẬN**, hãy liên lạc gặp với **TAM & HANH & CHI** qua địa chỉ sau đây: Emanuel ICARD, 115 Av. Albert Bedouze, 31400 TOULOUSE FRANCE.

Thư tín

HỘI KÍ HỮU NGƯỜI VIỆT MIỀN BẮC NƯỚC PHÁP

Chấp Hành mới:
Chủ Tịch : Đ. Tô Văn Sanh
Đại Diện Tourcoing : Đ. Trần Văn Rung
Đại Diện Roubaix : Đ. Nguyễn Văn Mai
Đại Diện Amnappes và lân cận : Đ. Lê Minh Kiểh
Đại Diện Lille : Đ. Trần Ngọc Tuấh.

Địa chỉ liên lạc: 18 rue du Maire Bequart, LOMME.

Đ. H.V.R. (Corbeil):
"Là đợc gần của Nhân Bản từ số đầu tiên, nổi đứng hơn từ lúc N.Đ. con là Tô Sinh - Viên Thông Tin in trên giấy roneo, tôi đã thấy rõ bước tiến của anh em từ ngày đó đến giờ..."

... Là người Việt Nam, chúng ta không thể nào trong mang với người ngoại quốc tranh đấu giùm chúng ta. Vì vậy, tôi vô cùng đau buồn khi thấy rằng con một số báo chí Việt Nam viết những cái thế như: "Bao giờ Mỹ trở về VN?" hay "Sức mạnh của Đ. La Mỹ?" khi nói về việc Mỹ cơ thể viện trợ cho CSVN, làm như họ rất chờ mong vào sự trở lại của Mỹ trên quê hương VN. Thử đi đâu này là thái độ của kẻ kẻ mắt nước mà sẽ không bao giờ chiến lại được quê hương, nhất định chúng ta không thể chấp nhận được.

Tôi lại càng đau buồn hơn nữa khi thấy một số tờ khác náo nức ăn mừng việc đóng bảo ta được vào thường trú tại Hoa Kỳ, ăn mừng như vậy có thể hiểu được vì thế thường trú rất tiện lợi cho việc làm ăn, nhưng tôi xin các ông nhà báo hãy đứng tỏ rõ sự vui thú của mình trong ngày mình mất đi quốc tịch của mình.

CHIA VUI

Được tin Anh **BUI QUANG ĐAT** vừa kết duyên đám cưới cùng **Chị BUI TU HOA** tại Abidjan, Côte d'Ivoire, toàn thể anh em Tổng Hội Sinh Viên Việt Nam tại Paris thân ái chào Anh Chị trăm năm hạnh phúc.

Được tin Anh **NGUYỄN CHANH LY** và **Chị NGUYỄN THỊ LÊ** đã bỏ cử hành lễ Thành Hôn tại Bagnew ngày 3-6-78, toàn thể anh em Tổng Hội Sinh Viên Việt Nam tại Paris xin chúc Anh Chị trăm năm hạnh phúc.

Gửi lời chia vui về đại nhất hôn lễ thành hôn của **NGUYỄN KHẮC MINH**, **Chú Chủ Tịch Hội Sinh Viên Việt Nam** tại Lausanne (1967-68) và **Vũ MINH NGUYỄN**, **đường kim Chủ Tịch hội NKM** tại Hoa Thịnh Đốn (1978-2078).

Cao Ngọc Diệp, **Hà Minh Trông**, **Nguyễn Hoàng Tuyết**, **Nguyễn Thành Trí**, **Nguyễn Tung** và **Đỗ Hữu Chí**.

Được tin bé gái **HOÀI KHANH** vừa chào đời ngày 7-5-78, toàn thể anh em Tổng Hội Sinh Viên Việt Nam tại Paris xin có lời chia vui cùng gia đình Anh Chị **HOANG CỔ THUY THANH - ĐỖ THỊ PHÚ THỌ**.

TIN VUI

Được tin Anh **PAUL FAUCHEU** **TÔN THẤT TRAI** vừa khánh thành phòng mach Nha Khoa tại số 8 Rue Maréchal Foch, 77 680 Roissy en Brie, toàn thể anh em Tổng Hội Sinh Viên Việt Nam tại Paris thân ái chúc Anh chị phát đạt.

Riêng đời với tôi và gia đình tôi, nhất định kiếp sống trên đất người chỉ là kiếp sống tạm. Một ngày mai, chúng ta sẽ về hết VN. Nhưng từ giờ đến đó, chúng ta còn phải là người VN."

Phật Giáo VN tại Tây Đức:
(Kestnerstrasse 37, 3000 HANNOVER 1 W.G.)

"Ngày 2-4-78, một số lớn đồng bào Phật tử từ khắp mọi nơi như Paris, Kiel, Ba-Linh, Bielefeld, Neuss, Hildesheim, Dusseldorf, Munster... cùng nhà Phật tử địa phương Hannover đã về tham dự lễ An-Vi Phật Niệm Phật Đương Niên Giác, dưới sự chung minh Đạo Sư cũ Đại Đức Thích M. Tâm (Pháp) và cũng chính người này CHI BỒ GIẢO, HỒI I PHẬT GIÁO VN THỐNG NHẤT TÂY ĐỨC được thành lập. Đại Đức Thích Như Điện là Chi-Bồ - Trưởng."

Ngày 30-4-78, Chi Bồ Phật Giáo VN Tây Đức và Hội Sinh Viên VN Hannover đã cùng tác tổ chức một buổi lễ cầu an cho những người còn lại dưới sự cai trị của chính quyền CS tại VN và cầu siêu cho những anh hùng liệt sĩ cũng như những người đã vì Tự Do bỏ mình trên biển cả. Ngoài ra, đại diện Hội SVVN Hannover cũng đã thuyết trình về "ý nghĩa ngày 30-4", đặc biệt đã nói về tình hình hiện tại giữa VN và Cam Bốt trong thời gian qua..."

Ô. T.V.H.T. (Sydney)

"Số" vừa rồi của quý báo có bài tôi rất ưa thích. Đó là bài "Tại sao một chính phủ hai chính sách?" trong mục "Điện Biên Từ Đó".

Điều ông Nguyễn Việt đề ý rất xác đáng: chính quyền CS có chính sách ở trong nước khác với ở ngoài nước. Trong nước, họ đàn áp tôn giáo thì ngoài nước, họ cho tiền xây chùa hầu che mắt dư luận quốc tế.

Sự mâu thuẫn nói trên thể hiện rõ ràng nhất trong việc Đại Phật Thanh Hà Nội: một 2 chúng trình riêng biệt ở một để phát trong nước, còn một để phát ngoài nước. Điều này rõ ràng cũng thể hiện của sự đối trá của CS mà tôi đã từng đã kể bí bấp."

PHẢN Ứ

Được tin Ông **NGUYỄN PHƯƠNG THIỆP** vừa tác thể tại Hoa Kỳ toàn thể anh em Tổng Hội Sinh Viên Việt Nam tại Paris chân thành phần ưu cùng tâm nguyện và cầu chúc hướng hồn Ông sớm về cõi Chứa.

phỏng ca

Lớp DÂN CA QUỐC NHẠC và **BÀN TRẦN PHỤNG CA ĐO** **PHỤNG_OANH** (Giáo sư Quốc Gia Âm Nhạc Sài Gòn năm 64-75) phụ trách. Các lớp tại:
. Paris : Đt 566 7286
thứ 2,5,7 từ 14g30
. Sarcelles : Đt 990.93.56
thứ 4,6 từ 14g30
. Bruxelles : Đt 539 1329.

Phòng chữa răng

của NHA KHOA BẮC SĨ **NGUYỄN NGỌC LƯƠNG** đã rời về số: 12 Avenue Bugeaud, Paris 16e, Métro Victor Hugo - Tél : 727 04 12.

* **TRƯỜNG HỢP KHẨN CẤP CÓ THUỐC TRỊ CHỦ NHẬT VÀ NGÀY LỄ**

Tél : 608 22 85. Điều kiện đặc biệt để dành cho người Việt Nam.

VỠ KỊCH CÁI LƯƠNG

Một tháng sau khi có cuốn phim phỏng sự của các ký giả Nam Tỉ về tình hình Kam Pu Chia, chính quyền Hà Nội đã để phỏng viên Roger Pic thực hiện một cuốn phim về 3 năm xã hội chủ nghĩa tại Việt Nam. Chúng ta không lạ gì khuyển hướng về văn Công sản của ký giả Roger Pic. Sau những biên cố năm 1975, ông ta sang Việt Nam chụp thập một số hình ảnh do số Thông Tin nhà nước cung cấp và cho xuất bản cuốn "Việt Nam, Quê hương Hồ Chí Minh". Lần này phim phỏng sự của ông được truyền hình trên đài 1, vào tối ngày 11 tháng 5 vừa qua. Nhan đề của cuốn phim là "Việt Nam, hay cuộc chiến tranh Đồng Khởi thứ ba", những người máy xác chết tại biên giới Việt-Miên, khan giá đã không thấy một hình ảnh chiến tranh nào hết, toàn phim chỉ có những hình ảnh của tuý cùng chung nạn đói, công, sản Việt Nam còn hơn công sản Cao Miên nhiều. Chẳng thế mà 12.000 người Khố Mè đã dựa vào lúc biến giới lớn xôn, tìm đường trốn sang Việt Nam ty nạn. Chính quyền đã muốn gây lên thất to sự kiện đó những khi nhìn thấy khuôn mặt thảm thương của những người Khố Mè ty nạn, chúng ta đã thấy sợ sọt và hạn, vì chúng qua những nạn nhân kia muốn trốn ác địa phải chạy bừa vào hang cao chỉ có sung sướng chỉ đâu, cái cảnh tranh vô đũa lại gặp vô đũa.

Nhà Nước Công sản đã cố gắng nguy trạng sự thực dưới ống kính phỏng viên những nhiều đoàn phim vẫn để cho chúng ta những ấn tượng hãi hùng.

Trước hết là người Việt Nam không còn nhận ra Sài Gòn thân yêu nữa. Văn phòng phố đó, văn Nhà Thờ Lớn, văn chỗ Bến Thành, những thức sự một cái gì đã chết, và hơn Việt Nam như đã mất trên quê hương. Các của tiệm đều đóng cửa sau khi doanh nghiệp tự nhận bị quốc huỷ hoại và hoạt động thường mại hình như chỉ con sọt lại trên máy ganh quả rong.

Rồi diễn hành 30-4 mừng ngày Sài Gòn được giải phóng với đại diện Nga số trên khán đài danh dự, số mi trần tay ngan và ria mẹp dài kiểu Stalin. Dưới san có, các em nhi đồng châu của Bắc, trống ech bị bom, đội mặt bị bọng, ngợ ngạc tìm tưởng lại buổi sáng của xã hội chủ nghĩa.

Rồi từ đó tôn giáo với hình ảnh một nư cần bộ khoáng áo tu hành quy trước Phật Bồi, ngập ngừng đo kinh và Hoà Thượng Thích Minh Châu, "đại diện khối An Quang" tuyên bố: "Chúng tôi không gặp một cái trở nào hết, con trường hợp có những cá nhân đi ngược lại luật pháp Nhà Nước, thì đó là một vấn đề khác". Không ai thấy các Hoà Thượng Thích Thiện, Hoà hân Thích Trí Quang đâu hết, chặc đó là "vấn đề khác".

Rồi tang gia sản xuất với 10.000 người dân Hà Tĩnh, "xung phong tử nguyện" đạo kinh dân nước bằng tay không. Thời gian ăn định là 5 năm nhưng vì lao động là v in quang, nên các anh hùng san xuất đó sẽ thực hiện công tác trong 3 năm, nghĩa là 2 năm trước hạn định để khôi làm phi thì giờ của nhân dân.

Rồi kế hoạch ngũ niên tiến hành tốt đẹp, nhưng có một số chỉ tiêu không đạt nói là vì "lý do thời tiết" và "Cao Miên gây hấn" khiến anh em bộ, đội phải bỏ cay, cam sung, bảo vệ biện thuỳ. Thành ra rau không có chiến tranh Miền Việt, chắc người ta cũng phải tạo dựng nên một cuộc xung đột nào khác để giải thích những thất bại về nông nghiệp.

Vỡ kịch cái lương trước khi hạ màn, được kết thúc bằng 6 câu yong có của Phạm Văn phòng. Văn cấp mắt đây tia mau đó, vắn đời mỗi đây như miếng thịt trụ ươn, vắn tiếng cười ghê rợn nhai từ cõi an phủ đời, v y nư hời nào nam ngoại Thu Hồng đồng tro trên Vô Tuyền Truyền Hình Pháp.

Phỏng viên hỏi: "Trước đây ông Nguyễn Hữu Thọ tuyên bố là những người đi trại cải tạo, tôi đã 3 năm là được về. Nay đã 3 năm, sao chưa thấy về?". Phạm Văn phòng trả lời nguyen văn tiếng Pháp như sau: "Nous sommes en train d'étudier des mesures pour que la déclaration de M.Tho devienne une réalité. Nous avons réediqué des millions de personnes. Cette politique a porté fruit. Nous la continuerons pour la mener à bonne fin". Tam dịch: "Chúng tôi đang nghiên cứu những biện pháp để lời tuyên bố của ông Thọ trở thành sự thực. Chúng tôi đã cải tạo và tập luyện cho hàng triệu người. Chính sách đó đã đem lại kết quả. Chúng tôi sẽ tiếp tục để đưa chính sách đó đến chỗ hoàn mỹ".

Trước đây khi nói đến con số người được đi học tập, báo Đoàn Kết đây này lên, kêu làm gì có nhiều, chỉ có 8.000 người chi đó. Nay Thu Hồng Công Hoạ Xã Hội Việt Nam đã cho con số chính trị hàng triệu người được cai tạo tu tưởng mà sẽ còn tiếp tục, không biết báo Đoàn Kết cơ chịu sửa sai không?

CHU THANH LAN

PHIẾU MUA BÁO DÀI HẠN

Tôi tên là :
Địa chỉ :
Giá tiền mua báo là : (Giá báo xin xem trang 1) và ủng hộ thêm :
. Ngăn phiếu, money order, mandat xin để tên :
Association Générale des Etudiants Vietnamiens de Paris
. Chèque postal (bưu phiếu) xin để tên :
Association Générale des Etudiants Vietnamiens de Paris
CCP 20 332 - 01 Paris
. Gửi về địa chỉ : 5 Rue Albert Camus
92340 Bourg La Reine - FRANCE

CHỦ THÍCH : 11 số báo mua dài hạn được tính kể từ số đầu tiên quý vị đặt mua. Quý vị nào đã từng nhận được Nhân Bản, xin vui lòng gửi kèm theo bảng tên địa chỉ cũ.

THỜI TẬP

tung đọc : ●SANG TẠO ●BÁCH NGHĨA
yêu Mài Thào, Vô Phân
theo dõi : ●VĂN ●VĂN ĐỀ
chức Tuy Hồng Vũ Khắc Khôn
●GIỜ THỜ QUÊ MỆ
cùng Nhà Hạnh.Phạm Công Thiện
thực : ●VĂN HOA NGUYỄN NAY
với Trương Hùng Linh Sao
BAN SẾ THẤY TRỞ LẠI
NHỮNG CÂY BÚT LUNG LẮY ẤY
LINH HỒN CỦA NHỮNG TỔ BAO ẤY
TRÊN THỜI TẬP

THỜI TẬP
DIỄN ĐÀN MUA CỦA NHỮNG NGƯỜI
TỪNG GÓP PHẦN XÂY DỰNG
VÀ YÊU MẾN 20 NĂM VĂN HỌC
MIỀN NAM VIỆT NAM

Liên lạc: Viên Linh
2941 ESPANA Court- Fairfax, Virginia, 22030